

CAOP

Inlichtingen: R. Dircke
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 070 -376 59 29
E-mailadres: r.dircke@caop.nl
Datum: 25 mei 2023
0 bijlage(n)
Ons kenmerk SOD/23.0194
Zaaknummer: G.1.01

Verslag van de vergadering van het Sectoroverleg Defensie op dinsdag 7 februari 2023 van 10.00 tot 16.25 uur in de Sophiezaal van het CAOP te Den Haag en via MS Teams

Deelnemers:

Van de zijde van Defensie: J. Legein (voorzitter), M. Suwout, D. Broman, E. Aarts, W. Schwab, R. van der Kieft, A. Riedstra, M. Kersbergen (agendapunt 3), N. Kempers

Van de zijde van de centrales: J. van Hulsen E. Westermeijer (AC), R. Schilperoort, S. Schuitema (ACOP), J. Kropf, S. Hop, J. Schot (CCOOP), T. van Leeuwen, N. van Woensel (CMHF)

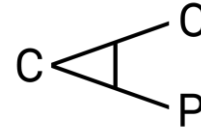
Van de zijde van BZK: ---

Van de zijde van Financiën (IRF): V. Zanen

Van de zijde van het secretariaat: R. Dircke (CAOP)

Agenda:

1. Opening en vaststellen agenda
2. Vaststellen verslag SOD van 6 + 8 december 2022 (SOD/23.0048)
3. R Adaptief aan de grens (MR AADG) (AP/22.0843 en AP/22.0847)
4. I-MGA/035 incl addendum (SOD/22.0628 + 1 bijlage en SOD/22.0645.1)
5. P-paragraaf GRIT (SOD/21.0170 en AP/21.0010 p7-14)
6. COVID Thuisquarantaine/voortgang COVID-actiepunten (SOD/22.0601)
7. Jeugdlonen burgers (AP/22.0658.1 + 1 bijlage en AP/22.0728)
8. Afspraken werving en vulling Combat Support Ship (CSS) Zr Ms. Den Helder (SOD/22.0748, SOD/22.0781, REO/23.0006 + 2 bijlagen, SOD/23.0007 en REO/23.0014 + 1 bijlage)
9. Uitvoeringsbeleid vaststellen nDER-ontslagdatum bij potentieel veranderende AOW-leeftijd (PA/22.0805 + 1 bijlage)
10. Bespreken geactualiseerde actiepuntenlijst SOD 6 + 8 december 2022
11. Rondvraag en sluiting

Agendapunt 1. Opening, vaststellen agenda en mededelingen

De voorzitter opent de vergadering om 10.00 uur en heet iedereen welkom. Hij wenst de heer Westermeijer, die vandaag zijn eerste vergadering van dit overleg heeft, veel succes toe. De heer Van Hulsen geeft aan over enige tijd geleidelijk taken te zullen gaan overdragen aan de heer Westermeijer. De heer Kropf merkt op dat het kopje 'mededelingen' ontbrak op de agenda, dit wordt alsnog toegevoegd.

Mededelingen en agenda:

De heer Kropf deelt mee opnieuw te hebben geconstateerd dat de verslagen te laat en soms zelf veel te laat worden aangeleverd. Dit is al gemeld toen partijen spraken over de conceptagenda; spreker heeft toen al gezegd niet uit te sluiten dat als hij de agenda zou zien dat daar punten op zouden ontbreken. En dat is ook het geval, hij zal daar bij het vaststellen van het verslag van 6-12-2022 op terugkomen. Verder zal agendapunt 9 moeten worden geschrapt omdat het verslag van de desbetreffende werkgroep nog niet beschikbaar was. Voorts wil spreker dat de geactualiseerde actiepuntenlijst wordt besproken na het vaststellen van het verslag zoals te doen gebruikelijk. Als dat niet gebeurt dan zullen acties immers wellicht uitblijven. Daarom dient de lijst zodanig op de agenda te worden geplaatst dat men ook aan de bespreking ervan toekomt.

pm De voorzitter vindt ook dat het verslag te laat was. Hij zal daarover in gesprek gaan met de leiding van het CAOP. Zodra dit gesprek heeft plaatsgevonden zal spreker een terugkoppeling geven. De heer Kropf vindt het een goed en noodzakelijk idee dat het gesprek met het CAOP wordt aangegaan maar hij geeft de voorzitter daarbij wel in overweging om dan ook één vertegenwoordiger van de SCO daarbij aan te laten sluiten zoals dat in het verleden ook steeds is gebeurd.

De voorzitter houdt even in beraad of agendapunt 9 daadwerkelijk moet worden geschrapt en zal daar tijdens een schorsing nog op terugkomen. Over agendapunt 7 merkt hij op zich in de materie en het proces van dit onderwerp te hebben verdiept. Er is volgens spreker te summier over gesproken in de WG AP waardoor het onderwerp inhoudelijk wellicht onvoldoende is behandeld. Daarom betwijfelt hij of het onderwerp nu al inhoudelijk moet worden besproken in het SOD en stelt voor om het onderwerp eerst nog een kans te geven in de WG AP. Komen partijen er daar dan niet uit dan kan er alsnog over in het SOD worden gesproken. De heer Kropf meent dat het onderwerp zelfs in zijn geheel niet in de WG AP is behandeld want men is daar volgens hem niet aan toegekomen. Daarom vindt ook hij dat dit onderwerp terug wordt gelegd bij de WG AP voor de inhoudelijke behandeling.

De heer Schilperoord is van mening dat het onderwerp inderdaad niet *uitgebreid* is behandeld maar er is wel degelijk kort over gesproken. Daarbij is geconstateerd dat 1 januari inmiddels was gepasseerd en dat de wet in deze iets voorschrijft; het kan niet zo zijn dat medewerkers niet het salaris ontvangen waar zij recht op hebben. Dat is de reden dat er in elk geval door drie partijen is gesteld dat e.e.a. meteen moet worden doorgevoerd en dat er later nog over kan worden gesproken. Dat mag wat spreker betreft dan ook in de WG AP. De voorzitter wijst erop dat de regelgeving sowieso bepaalt dat degenen die daar recht op hebben ook gewoon het toepasselijke minimumloon krijgen conform de geldende wettelijke bepalingen. Daarnaast zegt spreker toe dat op het moment dat partijen tot overeenstemming over een regeling zijn gekomen zij - in de WG AP- ook nog zullen nadenken over wat er moet gebeuren met de periode waarin het niet is gelukt om het onderwerp voldoende inhoudelijk te behandelen. Ook de heer Van Hulsen heeft geen bezwaar tegen het terugleggen van het onderwerp bij de WG AP. Wel wil spreker benoemen dat er wel degelijk een reden was om het onderwerp te agenderen voor het SOD. Het is immers zo dat sommige processen die nodig zijn om de medewerkers duidelijkheid te verschaffen te lang duren. Hij spreekt de hoop uit dat terugverwijzen niet tot verdere onnodige vertraging zal leiden. Er moet vooral worden voorkomen dat men er in de WG AP toch niet uitkomt waarna het onderwerp dan opnieuw naar het SOD moet worden geëscaleerd. De heer Van Leeuwen zegt ook te vinden dat het onderwerp – zij het zeer summier – inhoudelijk is besproken. Er waren – al voor de kerst – in elk geval drie partijen die hun akkoord wilden geven zodat de betreffende medewerkers in elk geval in januari 2023 in een betere positie zouden belanden. Evenals de heer Van Hulsen hoopt spreker wel dat men erin slaagt om het onderwerp inhoudelijk af te handelen in de WG AP, desnoods zonder dat er sprake is van unanieme stemmen. De voorzitter steunt de wens om tot een voortvarende besluitvorming te komen. Verder kunnen er volgens hem geen meerderheidsbesluiten in werkgroepen worden genomen tenzij de centrale die het niet eens is met het besluit zich op dat moment er wel bij neerlegt en afziet van behandeling in het SOD. In het andere geval vordert het overlegmodel dat behandeling in het SOD plaatsvindt. Daar wil spreker zich uiteraard aan houden en daar

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

pm mogen de centrales hem ook aan houden. Er wordt besloten om agendapunt 7 van de agenda af te halen en dit terug te verwijzen naar de WG AP.

De heer Kropf zegt verbaasd te zijn over de reacties van de collega-centrales en wijst erop dat door de CCOOP in de piepbrief al heeft gewezen op artikel 16 van het IBBAD hetgeen een wettelijke bepaling is. Hij hoorde de voorzitter iets zeggen in de trant van 'water is nat' en dat het allemaal prima zou zijn. Spreker heeft kennis genomen van het verslag van de WG AP en herkent daarin niet wat nu door de andere centrales wordt gezegd.

Naar aanleiding van het verzoek van de heer Kropf over het behandelen van de actiepuntenlijst wijst de voorzitter erop dat in het vorige SOD (6-12-2022) de hele vergadering is gewijd aan de behandeling hiervan. Spreker heeft om die reden de lijst voor vandaag naar achteren op de agenda geplaatst zodat eerst ook een aantal inhoudelijke agendapunten kunnen worden afgehandeld. Hij is het er overigens mee eens dat de actiepuntenlijst bij het verslag hoort. Zijn voorstel is om vandaag om en om een agendapunt en dan een actiepunt te behandelen. Een andere optie is dat er gelegenheid wordt geboden om schriftelijk op de actiepuntenlijst te reageren, net zoals dat v.w.b. redactionele punten van de verslagen mogelijk is. Hij wil in elk geval voorkomen dat men steeds zoveel tijd aan de actiepuntenlijst kwijt is wat overigens niet betekent dat spreker niet ook op de actiepunten voortgang wil boeken.

De heer Kropf voorziet dat het om en om behandelen te onoverzichtelijk is en het ook niet te doen zal zijn om dat goed in het verslag en de actiepuntenlijst te verwerken. Met betrekking tot de vorige vergadering wijst spreker erop dat er tijdens de behandeling van de lijst zeer lang over één onderwerp inhoudelijk is overlegd. Verder vindt hij dat er weliswaar een keur aan 'actie'punten is geformuleerd maar dat deze in de praktijk veelal gewoon niet worden uitgevoerd binnen de afgesproken termijn en de in deze gemaakte afspraken met de werkgever daardoor niet worden nagekomen. Dit betekent voor spreker tevens dat bij de voorgestelde schriftelijke afhandeling van de actiepuntenlijst hij er steeds alleen maar op moet gaan wijzen wat er is afgesproken en dat die afspraak dus moet worden nagekomen. Hij vindt dit een lastige positie en benadrukt te vinden dat de belangrijkste taak van de voorzitter het regievoeren op alle punten is. Voor de rest accepteert de heer Kropf de uitkomst omdat dat conform het model is dat de sociale partners overeen zijn gekomen.

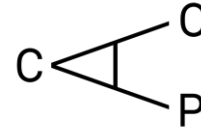
De heer Schilperoort is niet van mening dat de actiepuntenlijst bij het verslag hoort; dat zou anders zijn als partijen erin slaagden om tijdens elke vergadering ook de actiepuntenlijst af te handelen. Spreker heeft er geen bezwaar tegen als de behandeling van de lijst gesepareerd van de behandeling van de inhoudelijke agendapunten zou plaatsvinden aangezien er altijd ook actiepunten zijn die over meerdere verslagen gaan. Ook begrijpt hij wel dat de voorzitter de actiepuntenlijst vandaag laat op de agenda heeft geplaatst. Hij was evenals de heer Kropf voornemens om bij de bespreking van het verslag op een aantal punten terug te komen. Het kan niet zo zijn dat partijen bepaalde zaken die de vorige keer zijn gewisseld nu zomaar voorbij laten gaan terwijl er toen zo uitgebreid over is gesproken en er herhaaldelijk moest worden geschorst. Spreker stelt voor om de actiepuntenlijst vandaag samen te voegen met agendapunt 6 waarin ook een te bespreken actiepuntenlijst is opgenomen en deze dan aan het einde van de agenda te plaatsen.

De heer Van Hulsen meent de voorzitter te hebben horen zeggen dat zijn voorstel is om de behandeling van de actiepuntenlijst structureel naar achteren te verplaatsen. Voor vandaag kan spreker daarmee leven maar het is niet de bedoeling om dat altijd zo te gaan doen; dit is ook niet conform de bestaande afspraken hierover. De heer Van Leeuwen heeft er geen moeite mee zoals de actiepuntenlijst nu geagendeerd staat en evenmin met het voorstel om deze aan agendapunt 6 te koppelen en dit dan naar het einde van de agenda te verplaatsen.

De heer Kropf heeft zojuist horen zeggen dat hij zou hebben opgemerkt dat beide geagendeerde actiepuntenlijst bij elkaar zouden horen maar dat is niet wat hij bedoelde. Hij wilde zeggen dat dit normaliter als punt 'vaststellen verslag en behandelen actiepuntenlijst' op de agenda zou staan. Dat zijn voor spreker twee verschillende zaken maar ze staan wel als één punt geagendeerd. Normaliter staan deze twee *verschillende* onderdelen die gewoonlijk wel als één geheel worden geagendeerd.

De voorzitter stelt op grond van het vorenstaande vast dat het – in elk geval voor vandaag – bespreken van de actiepuntenlijst op een later tijdstip geagendeerd kan blijven staan en samen met agendapunt 6 kan worden besproken en daarmee dus ook naar het einde van de agenda verhuisd.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

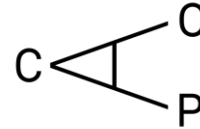

De heer Van Leeuwen wijst erop dat hij tijdens het vaststellen van de agenda van heden informeel had verzocht om de tijdelijke maatregel Turkije en Portugal toe te voegen aan de agenda voor vandaag. Verder is omtrent dit onderwerp tijdens de inhoudelijke behandeling in de WG AFR geconcludeerd dat dit verder in het SOD moet worden behandeld aangezien drie centrales vóór het voorstel van Defensie stemden maar de CCOOP niet. Twee centrales waren het eens met behandeling in het SOD en één niet en spreker vindt dit procedureel lastig worden. Natuurlijk vindt hij het net als de anderen ook een slechte zaak dat de besluitvorming voor de medewerkers die al lang moeten wachten daardoor nog langer gaat duren. Spreker wil echter ook zijn zorgen uitspreken over wat hij noemt een 'gaming the system-gevoel' wat hij in dit verband krijgt. Daarmee bedoelt hij dat de inhoudelijke behandeling steeds wordt geblokkeerd en dat er vervolgens inhoudelijke vragen die niet in de werkgroep zijn gesteld aan het onderwerp worden toegevoegd. Hierbij refereert spreker aan de CCOOP-brief die nog is ingezonden. Hij vindt deze gang van zaken lastig. Er wordt in de werkgroep niet tot een besluit gekomen en alles wordt maar naar het SOD geëscaleerd. Vervolgens kunnen onderwerpen ook niet in het SOD behandeld omdat daar weer inhoudelijke vragen worden toegevoegd. Deze moeten dan eerst weer in de werkgroep worden behandeld om vervolgens weer naar het SOD te worden doorgestuurd. Dit kan niet de bedoeling zijn. Resumerend vindt de heer Van Leeuwen dit proces noch inhoudelijk, noch procesmatig zuiver en bovendien nadelig voor het personeel.

De heer Kropf wil op beide punten die zojuist zijn besproken reageren. Ten eerste hoorde hij de heer Schilperoort zeggen dat deze de actiepuntenlijst wilde toevoegen aan agendapunt 6 hetgeen niet hetzelfde is als agendapunt 6 naar het einde van de vergadering opschuiven. Spreker heeft iets anders gehoord maar dit punt laat hij verder aan de voorzitter over. Ten tweede vindt hij de reactie van de heer Van Leeuwen volstrekt ongepast. Immers, er wordt niet gedaan aan besluitvorming in de werkgroepen aangezien deze enkel als taak hebben om de besluitvorming in het SOD voor te bereiden. Als de voorbereiding tot besluitvorming leidt is dit hooguit mooi meegenomen. Verder heeft de CCOOP aanvullende vragen gesteld naar aanleiding van hetgeen in de vergadering is gewisseld. Dat is zo ook benoemd in de vergadering en nadien enkel nog op schrift gesteld. Wel herkent spreker dat er is besloten om naar het SOD te gaan maar dat betekent niet automatisch dat het onderwerp twee weken later al geagendeerd kan worden. Indien de voorzitter had voorgesteld het onderwerp wel te agenderen en voor die tijd de vragen had beantwoord dan had dat voor de CCOOP een prima uitkomst kunnen zijn. Spreker is voorts van mening dat – indien drie partijen vinden dat er iets zou moeten gebeuren en één niet – er geen sprake is van 'blokkeren.' Hij verwijst hierbij naar het BGOD: er is dan sprake van voorbereiding op een SOD. Wat is gezegd vindt spreker geen zuivere weergave van de zaken en duidt dit bovendien als volstrekt ongepast. De heer Schilperoort wordt hierdoor getriggerd om te reageren. Er wordt gesuggereerd dat er geen besluitvorming in de werkgroepen zou plaatsvinden terwijl dit tot voor een jaar of twee wel gewoon gebeurde, ook als een partij het er niet mee eens was. Hij vindt het te kort door de bocht als zoals nu wordt beweerd dat er, indien men het niet unaniem eens is, geen besluitvorming in de werkgroepen kan plaatsvinden. In het verleden vond een escalatie naar het SOD pas plaats indien twee centrales of de werkgever dit wilden. In die gevallen kon men immers ook de gang naar de AAC maken. Wat wel klopt is dat een partij naar het SOD *kan* escaleren als zij dat wil maar spreker wil benadrukken dat dit niet de gebruikelijke manier van werken is geweest in de afgelopen jaren. De gang van zaken waarbij steeds naar het SOD moet worden geëscaleerd is volgens hem iets van de laatste twee jaren.

De heer Kropf denkt te herkennen waar de heer Schilperoort op doelt. Waar dat aan ligt wil hij voor nu in het midden laten. Er is zojuist wel een voorbeeld genoemd waarbij de voorzitter denkt op basis van een niet-inhoudelijke behandeling een besluit te kunnen nemen. Hiermee ontstaat een andere dynamiek en spreker hoopt dat dit in de toekomst anders zal gaan. Verder wijst hij erop dat dit soort besluiten ook in het verleden – al was dat minder vaak – bij meerderheid zijn genomen. Hij verwijst in dit verband naar de discussie over huisvesting en voeding maar dat was wel na een uitgebreide inhoudelijke discussie. Er zijn er inderdaad meerdere geweest waarbij is geconcludeerd dat alles daadwerkelijk is besproken en behandeld en waarbij de partij die zich niet kon conformeren zich erbij neerlegde dat een gang naar het SOD niet tot een andere uitkomst zou leiden. Dit is iets anders dan de dynamiek waarin men op dit moment in het SOD verkeert waarbij wordt gesteld dat het prima is dat zaken teruggaan naar de werkgroep maar het duidelijk is dat dit niet tot een andere uitkomst zal leiden. Ook dat heeft te maken met de dynamiek en de materie. Maar blijkbaar vinden partijen het toch belangrijk om inhoudelijke zaken te bespreken en – en dat vindt de heer Kropf te triest voor woorden – dat er een brief van Defensie wordt ontvangen om te praten over een zeer klein aantal mensen dat – als de situatie inderdaad zo slecht is – zich gewoon hadden kunnen vervoegen bij de BCO-buitenland die daarvoor juist is ingesteld. Als op deze manier het overleg wordt 'vervuild' en als partijen dan niet alle vragen kunnen of willen meewegen/beantwoorden en de neiging bestaat om een besluit te forceren dan kan

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

de CCOOP hier op principiële gronden niet in meegaan. Als Defensie de vragen destijds had beantwoord dan had het onderwerp overigens als bespreekpunt kunnen worden geagendeerd. Zonder antwoord op de vragen ziet spreker echter niet de mogelijkheid om er in het SOD over te praten.

De voorzitter betreurt dat nu met gebruikmaking van de nodige retoriek toch deels inhoudelijk wordt ingegaan op het proces. Hij stelt vast dat door de heer Van Leeuwen is verzocht om het onderwerp te agenderen voor vandaag. Spreker begrijpt dit verzoek en neemt kennis van de uitgesproken zorgen. Het onderwerp is niet geagendeerd gezien de omvang die de agenda reeds had. Spreker overweegt om het punt op de agenda van 28-3-2023 te zetten maar wil er eerst zelf inhoudelijk naar kijken. Aangaande de discussie die is gevoerd over het overlegmodel van het SOD heeft de voorzitter er de voorkeur voor dat partijen in een separaat overleg het gesprek aangaan. Hij ziet dit als een zinvol voornemen.

De voorzitter resumeert dat de agenda als volgt wordt aangepast: agendapunt 6 wordt toegevoegd aan agendapunt 10 (bespreken actiepuntenlijst), agendapunt 7 wordt door Defensie teruggenomen, het agendavoorstel van de heer Van Leeuwen wordt nu niet gehonoreerd en agendapunt 9 wordt even in beraad gehouden. De heer Schilperoort informeert wat wordt bedoeld met 'in beraad houden.' Hij vindt dat bij het vaststellen van de agenda moet worden besloten of een punt wel of niet wordt behandeld in de vergadering. De voorzitter antwoordt in een schorsing te willen vernemen hoe de centrales op dit moment aankijken tegen dit punt. Daarna kan worden besloten of agendapunt 9 wordt gehandhaafd of niet. Voor dit moment blijft het in elk geval nog even staan. De heer Van Hulsen verzoekt de voorzitter aangaande het verzoek van de heer Van Leeuwen met klem om dit in ieder geval wel te agenderen voor 28-03-2023, tenzij Defensie ruim op tijd laat weten wat de eventuele gronden zijn om het onderwerp niet te agenderen. Het is immers niet zo dat het aan één der sociale partners is om te beslissen om onderwerpen constant vooruit te schuiven door ze niet te agenderen. De voorzitter neemt hier duidelijke nota van. De heer Kropf merkt in reactie op hetgeen de heer Van Hulsen stelde op dat het niet zo is dat de CCOOP tegen agendering is maar dan wel onder de voorwaarde dat de brief van Defensie met de antwoorden op de gestelde vragen is aangeleverd. Verder wijst spreker erop dat er meer punten zijn voorgesteld die de agenda van vandaag niet hebben gehaald. De heer Van Hulsen antwoordt dat hij zijn opmerking bedoelde te adresseren aan hetgeen de voorzitter zei en niet aan de heer Kropf.

De voorzitter vervolgt dat er inhoudelijke opmerkingen zijn gemaakt over de actiepuntenlijst van 6 + 8 december 2022 en de bespreking daarvan. Daarbij is met name relevant actiepunt A221206.5 aangaande de ontwikkelingen DBBO, in het bijzonder de problematiek van de 12-uursdiensten. Spreker wil hiervoor de vergadering zo meteen kort schorsen teneinde er informeel over te kunnen overleggen.

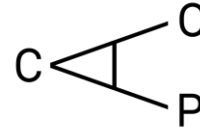
*** SCHORSING OP VERZOEK VOORZITTER 10.49 tot 11.55 UUR ***

Agendapunt 2. Vaststellen verslag SOD van 6 + 8 december 2022 (SOD/23.0048)

De voorzitter zegt ervan uit te gaan dat eventuele redactionele zaken voordat het verslag wordt besproken al bij het CAOP worden neergelegd zodat deze niet in de vergadering hoeven te worden besproken. Hij informeert of er nog inhoudelijke opmerkingen zijn. De heer Kropf zegt nooit redactionele punten vooraf te melden aan het CAOP en als er inhoudelijk niets verandert aan een verslag maken redactionele foutjes hem ook weinig uit. Het gaat spreker om de essentie van het verslag. Aangezien er meerdere opmerkingen tijdens de centrales zijn wordt het verslag paginagewijs doorgenomen.

Pag. 3 onderaan en pag. 4 bovenaan:

De heer Schilperoort merkt op dat er staat dat er nog iets moest worden uitgewerkt maar ook hier geldt nog voor dat spreker de inmiddels vastgestelde verslagen nog wil ontvangen. Zo ontbreekt in elk geval nog het verslag van 23-12-2020; dit had vertraging opgelopen omdat er een stuk moest worden uitgeschreven en spreker wil dit dus alsnog ontvangen. Dit verslag is in het SOD van 29-08-2022 vastgesteld en tijdens die vergadering zijn ook meerdere verslagen meteen als vastgestelde versie door het secretariaat verzonden. De heer Kropf wijst erop dat in de vorige vergadering (i.e. 6 + 8 december 2022) ook weer verslagen zijn vastgesteld maar nog niet als zodanig ontvangen. Mevrouw Van Drongelen wijst erop dat tijdens de vergadering van 6 + 8 december 2022 weliswaar verslagen zijn vastgesteld maar dat daarbij is afgesproken dat er passages zouden worden aangepast. Aangezien deze nog niet zijn aangepast kon het vastgestelde verslag natuurlijk nog niet worden verzonden. Dit is ook zo in de

actiepuntenlijst vastgelegd.¹ Zodra de actie is uitgevoerd kan dit verder worden afgehandeld en kan het verslag van 11-10-2022 na goedkeuring van de herschreven passages als vastgesteld verslag worden verzonden.

Pag. 4, n.a.v. actiepunt 1 (salarisering stafadjudanten):

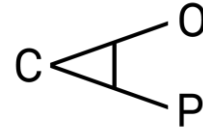
De heer Kropf wijst erop dat de voorzitter tijdens de vergadering had gezegd dat de stukken ter ondertekening lagen bij de minister maar dat is kennelijk nog niet gebeurd. Spreker roept daarom de voorzitter op om te bevorderen dat dit zo spoedig mogelijk alsnog gebeurt. De centrales moesten nu weer naar de rechter stappen om Defensie te dwingen tot deze ondertekening. De voorzitter meent dat in december al is ondertekend en mevrouw Van Drongelen vult aan dat de beslissing op bezwaar op 23-12-2022 is verzonden, daarbij ging het volgens haar om het bezwaarschrift van het AC. De heer Kropf informeert op welk bezwaar hiermee wordt gedoeld en stelt dat er *twee* bezwaren aanhangig zijn gemaakt. Daarvan was één bezwaarschrift afkomstig van de CCOOP en spreker zegt dat deze centrale niets heeft ontvangen. Het andere bezwaar was van het AC. Spreker acht het dringend aangewezen dat er wordt getekend zodat het onderwerp eindelijk kan worden geagendeerd. Hij voegt hieraan toe dat in het betreffende SOD was afgesproken dat bij actiepunt 10 nog verder over dit onderwerp zou worden gesproken maar daar is men toen niet meer aan toegekomen. Het kan echter niet zo zijn dat de centrales steeds te horen krijgen dat Defensie nog op een handtekening zit te wachten en het onderwerp daardoor niet kan worden geagendeerd. De voorzitter zegt het besluit van 23-12-2022 van het AC-bezwaar in ieder geval te hebben gezien en er wordt afgesproken dat het punt van de heer Kropf door Defensie wordt opgepakt.

Pag. 9/10 (DBBO-roosters):

De heer Schilperoort wijst erop te hebben gezegd een vrij stringent standpunt te hebben ingenomen aangaande de afspraken die zijn gemaakt over de DBBO-roosters. Er is echter nog steeds geen formele reactie van de voorzitter ontvangen terwijl dat wel de afspraak was. Spreker heeft daardoor de indruk gekregen dat er nog steeds niets niks is gebeurd. De voorzitter vindt dit een terecht punt en wijst erop dat de vergadering zojuist is geschorst en dat hij toen met de CDS heeft gebeld. Spreker verwacht tijdens de vergadering nog een reactie van de CDS. Hier moet hij het voor nu bij laten, er wordt vandaag nog op teruggekomen. De heer Kropf zegt niets te kunnen met deze reactie en wijst erop de CDS te beschouwen als 'één van de werknemers' van de voorzitter die immers in de hoedanigheid van staatssecretaris het SOD voorziet. De voorzitter heeft aldus spreker in de vorige vergadering gezegd dat het zijn streven was om het afbouwplan DBBO 'zo spoedig mogelijk doch uiterlijk vandaag te agenderen.' Vervolgens heeft de voorzitter aangegeven aan C-DOSCO te hebben gemeld in de periode tussen half en eind januari de berekeningen rond te zullen hebben en dat dan duidelijk zou kunnen worden gemaakt hoeveel capaciteit er extra nodig zou zijn. Vervolgens heeft de voorzitter opnieuw contact met C-DOSCO opgenomen omdat hij begrip had voor de behoefte van enkele vertegenwoordigers van de centrales aan meer duidelijkheid oftewel hardheid van afspraken. Vervolgens heeft de voorzitter gezegd dat het beeld tussen half en eind januari 2023 zonder meer geheel helder zou zijn en er vervolgens zo snel mogelijk om zou worden gegaan. Na verdere discussie heeft de voorzitter de CCOOP toen verzocht om hem enige tijd te gunnen, zij wilden stukken zien die voldoende concreet zouden zijn en tevens dat het onderwerp zou worden geagendeerd voor het SOD van vandaag. Verder zouden de 12-uursdienst en de structurele problemen worden gescheiden en de stukken hoefden niet per se twee weken voor het SOD te worden aangeleverd. Alles zou dan zodanig concreet zijn dat zo snel mogelijk conform wet- en regelgeving kon worden gewerkt. Op deze concrete en uitgebreide opsomming heeft de heer Kropf namens de CCOOP bevestigend geantwoord en ook de andere centrales stemden in. Vervolgens gaf de voorzitter aan zich te kunnen vinden in de voorgestelde gang van zaken en dat hij de C-DOSCO goed kende en zo snel mogelijk met hem om tafel zou gaan zitten. Dan zou wat in het vorige SOD is overeengekomen verder met hem bespreken en bevorderen dat er zoveel mogelijk vaart zou worden gemaakt met oplossen van de grootste problemen. De voorzitter heeft toegezegd te zullen gaan voldoen aan de behoeften van de centrales aan voldoende concreetheid en het meewegen van hun wensen. Gelet op het vorenstaande kan de CCOOP niet anders concluderen dan dat er medio januari een stuk had moeten zijn dat concreet genoeg zou zijn om duidelijk te maken dat er zo snel mogelijk conform wet- en regelgeving zou worden gewerkt en dat het onderwerp uiterlijk voor het huidige SOD zou worden geagendeerd. De heer Kropf stelt nu evenwel vast dat er geen stuk is ontvangen en dat het onderwerp niet voor vandaag is geagendeerd. Daarmee is het probleem echter niet van tafel en hij verlangt nu duidelijkheid over de stand van zaken. Spreker vindt dat het niet zo kan zijn dat DOSCO niets heeft gedaan en dat DBBO nog steeds wet- en regelgeving overtreedt. Hij vindt het triest te

¹ Noot secretaris: betreft het verslag van 11-10-2022, zie actiepuntenlijst 6 + 8 dec 2022, A221206.2 'Passages verslag SOD 11-10-2022 herschrijven'

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

moeten constateren dat de staatssecretaris van Defensie een toezegging doet namens de C-DOSCO die deze vervolgens klaarblijkelijk niet nakomt en dat vervolgens de CDS erbij wordt betrokken.

Pag. 10 n.a.v. actiepunt 4 (Implicaties evaluatie WIM en RIM):

De heer Kropf wijst erop dat is gezegd dat de voorzitter heeft voorgesteld om het actiepunt aan te houden en er in de volgende vergadering op terug te komen en dat is, aldus spreker, nu. Mevrouw Van Drongelen zegt dat ze dit punt bij de behandeling van de actiepuntenlijst had willen behandelen waarop de voorzitter zegt dat dit akkoord is. De heer Kropf vindt dit een vreemde gang van zaken: er staat geen 'pm' bij, het is geen aanpassing van het actiepunt en de voorzitter heeft zojuist gezegd er vandaag op terug te zullen komen en vervolgens wordt de actiepuntenlijst niet behandeld. Maar kennelijk vindt iedereen dit prima en spreker zegt er kennis van te nemen.

Pag. 13, eerste alinea:

De heer Kropf zegt niets te hebben met iBabs maar als mevrouw Van Drongelen meldt dat dit is verlengd tot 01-03-2023 maar hij wil er wel op wijzen dat deze datum inmiddels bijna is bereikt. Mevrouw Van Drongelen merkt naar aanleiding hiervan op dat zij inmiddels het bericht heeft gehad van inkoop dat iBabs is verlengd tot aan het einde van het contract met het CAOP, te weten 01-04-2026.

Pag. 31 n.a.v. alinea 2, laatste zin:

De heer Kropf zegt geen enkele SOD-brief te hebben gezien over vaccinatieverplichtingen die op dat moment valide waren waardoor niet anders kan worden geconcludeerd dan dat alle oude regelingen per 31-01-2023 zijn vervallen. Wel is inmiddels de nota met nr. SOD/23.0086 inzake een aanwijzing verplichte vaccinatie covid 19 VJTF-land ontvangen. In deze nota is - terecht- aangegeven dat de verplichte vaccinatie uitsluitend kan worden opgelegd aan militairen die individueel zijn aangewezen voor verrichtingen in het kader van VJTF-land. Voor zover bij de CCOOP bekend is zijn deze militairen echter nog niet aangewezen en zal dit moeten geschieden middels een voor beroep vatbare beslissing. Dit impliceert dat voor Defensie voor geen enkele militair een verplichte vaccinatie geldt en spreker wil weten of Defensie het hiermee eens is. Indien dat niet het geval is dan hoort hij daarvoor graag een deugdelijke motivering. De voorzitter antwoordt dat de tijdelijke regeling is verlengd en dat er overeenstemming is bereikt over de verplichte vaccinatie voor de VJTF mits daar een individueel aanwijzingsbesluit bij zit. Deze besluiten zijn in de maak en zullen worden verstuurd. Ten aanzien van de overige aanwijzingen en beschikkingen die daaronder hangen is Defensie doende deze te herzien en om vervolgens opnieuw met de centrales in gesprek te gaan. De heer Kropf hoort wat de voorzitter zegt maar hij wil graag zeker weten dat er op dit moment geen enkele militair verplicht kan worden tot vaccinatie. Indien er aanwijzingen komen op basis van VJTF dan moet dat zijn op grond van de nieuwe nota hetgeen de voorzitter bevestigt. De heer Kropf verwacht verder dat als er nota's volgen die leiden tot een vaccinatieplicht er conform de overeengekomen wijze een nieuwe brief van Defensie hierover volgt hetgeen de voorzitter eveneens bevestigt.

Pag. 32, alinea 2:

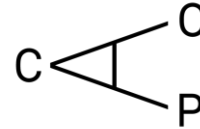
De heer Schilperoord attendeert erop bij de rondvraag een vraag te hebben gesteld en hij wil daar graag vandaag een antwoord op krijgen. Er wordt afgesproken om dit bij het bespreken van de actiepuntenlijst af te handelen mits men daar vandaag aan toekomt en anders dit bij de rondvraag te bespreken.

Het verslag is met inachtneming van het bovenstaande vastgesteld. De voorzitter stelt vast dat er bij de bespreking geen wezenlijke wijzigingen aan de tekst zijn aangebracht.

*** LUNCHPAUZE 12.20 - 13.00 UUR ***

Agendapunt 3. R Adaptief aan de grens (MR AADG) (AP/22.0843 en AP/22.0847)

De voorzitter memoreert dat er in 2018 een pilot is gestart die is gericht op het ontwikkelen van een flexibele schil van eerstelijns bewakers ten behoeve van minimale paspoortcontrole voor piekmomenten aan de grens/doorlaatposten. Deze taak wordt uitgevoerd door burgers c.q. ambtenaren van de KMar. Het overleg van de sociale partners over deze groep is pas rond het AV-akkoord uit 2019 goed gaan lopen en heeft in december 2019 geresulteerd in een MR. De looptijd was 3 jaar en loopt op 20-01-2023 af. In de MR is vastgelegd dat er een eindexamen zou worden opgeleverd welke in september 2020 is aangeboden aan de centrales. Wellicht geeft deze

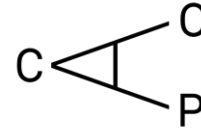

evaluatie voldoende aanknopingspunten om de pilot af te sluiten en de mogelijkheid te bespreken om de flexibele schil definitief te implementeren. Het voornemen daartoe is op basis van twee afspraken besproken in de WG AP van 01-11-2022. De bedoeling is dat de KMar in afstemming met de centrales een totaalplan 'Adaptief aan de grens' aanlevert voor de zomer van 2023 en de andere afspraak betreft de verlenging van de huidige regeling met maximaal één jaar. Over de eerste afspraak zijn partijen het eens geworden maar over de tweede afspraak niet. In de WG AP van 17-01-2023 is gestemd over dit punt waarbij de CCOOP tegen verlenging met één jaar was, de overige centrales hebben vóór gestemd. De CCOOP wil een verlenging met 6 maanden. Om die reden wil spreker de stemming in het SOD overdoen. De MR is verlopen en uit het verslag blijkt dat de voorzitter de KMar heeft geadviseerd om voorlopig door te gaan met de MR. Met het verlopen van de MR ziet Defensie zich gedwongen om - als goed werkgever - het personeel niet op straat te zetten om het vervolgens met de nieuwe MR weer te moeten aannemen. Daarom hoopt de voorzitter dat er vandaag alsnog consensus over de verlenging wordt bereikt.

De heer Kropf herkent hetgeen de voorzitter te berde gebracht heeft niet helemaal maar leest eerst een spreektekst voor.

'Adaptief aan de grens staat niet voor de eerste keer en waarschijnlijk ook niet voor het laatst op de SOD-agenda. Vandaag staat het op de agenda n.a.v. een extra vergadering van de WG AP van 17-01-2023, enkele dagen vóór het aflopen van de toen geldende tijdelijke regeling Adaptief aan de grens. Dat laatste maakt voor ons maar weer eens duidelijk dat Defensie het onderwerp blijkbaar niet zo belangrijk vond als in de betreffende vergadering werd gesuggereerd. Sterker nog: initieel wilde Defensie dat pas op 19 januari bespreken en dat zou exact de laatste dag zijn van de toen geldende MR. De voorzitter schetste net de situatie maar ging daarbij voorbij aan het feit dat voor de genoemde vergadering van de WG AP twee stukken geagendeerd stonden. Dat betrof de nota met een pieptermijn SOD/22.0843 en nota SOD/22.0847 waarbij de CCOOP gebruik heeft gemaakt van de pieptermijn. Vóór deze nota zijn meerdere nota's aangeboden maar toen, net als vandaag overigens, niet geagendeerd. In de nota verzocht Defensie om de tijdelijke regeling Adaptief aan de grens te verlengen tot en met 20-5-2023. Hoewel van verlengen geen sprake meer kan zijn omdat de regeling verlopen is gaat de CCOOP er gemakshalve maar van uit dat het een verzoek betreft voor een nieuwe inhoudelijk gelijke tijdelijke regeling tot en met 20-05-2023, al dan niet met terugwerkende kracht. Daarmee heeft de CCOOP op zich niet zoveel moeite maar daaraan zijn dan wel een aantal relatieve en hardere voorwaarden verbonden. Zo wil zij de garantie dat de regeling zo wordt uitgevoerd als zij eerder is gepubliceerd in de Staatscourant, inclusief hetgeen is opgenomen in de toelichting. Op zich zou dit vanzelfsprekend moeten zijn aangezien de voorzitter van het SOD in vele hoedanigheden heeft aangegeven dat de sociale partners erop mogen rekenen dat Defensie zich zal houden aan wet- en regelgeving en zich aan gemaakte afspraken zal houden. De CCOOP zal de werkgever - wellicht ten overvloede - een aantal voorbeelden duiden voor de reden waarom wordt gevraagd om deze garantie. Allereerst is er, nadat veelvuldig en in uiteenlopende settings was gesproken over adaptief aan de grens, een nota aangeboden met nummer SOD/19.00557 waarin tegen alle afspraken in is aangegeven dat met instemming van de ambtenaar kan worden afgeweken van het werkrooster door bijvoorbeeld meer dan 26 zondagen in het jaar te werken of aanvullende diensten op korte termijn in te plannen. De CCOOP zou, gezien haar achtergrond en historie, nooit kunnen instemmen met deze bepaling en dit is ook direct kenbaar gemaakt. Genoemde nota werd direct ingetrokken en vervangen door nota nummer SOD/19.00589 waaruit de gewraakte zin over de zondagen is verwijderd. Zoals in de toelichting stond was het namelijk een belangrijk onderdeel van de afspraak dat de contracturen worden ingeroosterd aan de hand van het aanbod door medewerkers en kon worden ingetekend op momenten waarop de ambtenaar dat wenste. Als men op basis van die vrijwilligheid en voorkeur van de medewerkers relatief kort van tevoren het rooster wijzigt en meer zondagen werkt dan het BARD toestaat is dat voor de CCOOP geen probleem zo lang als dat laatste uiteraard binnen de regels van de ATW blijft. Maar ook is overduidelijk vastgelegd dat door de sociale partners is overeengekomen dat tussentijds bijsturen van de pilot in overleg te allen tijde tot de mogelijkheden behoort en dat de centrales nauw zouden worden betrokken bij de evaluatie van de pilot Adaptief aan de grens. Er is echter op geen enkele wijze overleg gevoerd over tussentijds bijsturen of over de voorwaarden waaronder deze pilot plaatsvond. Derhalve zou deze tot op de laatste dag dan ook moeten zijn uitgevoerd zoals overeengekomen. Ook zijn de centrales niet betrokken bij de evaluatie. Als spreker dan kijkt naar de teksten van Defensie dan staat daar in ieder geval wat lichters. Maar dat brengt partijen terug naar de WG AP van 17-01-2023. In die vergadering bleken zowel Defensie als de zusterorganisaties niet over de geagendeerde nota's te willen spreken maar over nota's die waren opgemerkt als zijnde 'deze gaan we niet halen' oftewel 'deze gaan we verlengen met één jaar.' Dat waren niet de nota's die waren geagendeerd. In de brief werd aangegeven dat de eerdere brief die geagendeerd was maar door tijdsgebrek helaas niet besproken was, en ook die

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

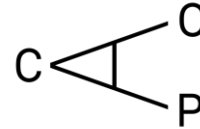

mening deelt de CCOOP niet omdat in die eerdere vergadering – zoals zo vaak gebeurt – het betreffende agendapunt simpelweg niet hoog genoeg op de agenda was geplaatst. Als Defensie het daadwerkelijk belangrijk vond had het toen al hoger op de agenda kunnen worden geplaatst en hadden partijen het eerder op de agenda kunnen bespreken. Het was immer al drie jaar van tevoren bekend wanneer de pilot zou aflopen, dat zal voor niemand een verrassing zijn geweest. Tot slot komt spreker terug op de meermaals gedane en volledig terechte toezegging dat Defensie zich zou houden aan wet- en regelgeving en gemaakte afspraken zou nakomen. In de vergadering en de daarvoor aangeboden stukken was vastgesteld dat medewerkers werden gekoppeld aan teams en derhalve in een rooster werden opgenomen zonder vooraf zelf in te tekenen. Er is ook vastgesteld dat mensen een aanstelling hadden die langer duurden dan de pilot. De voorzitter refereerde er net al aan door te stellen dat het niet wenselijk was dat er mensen zouden moeten worden ontslagen om hen vervolgens weer aan te nemen. Deze medewerkers konden echter helemaal geen zodanige aanstelling hebben bij adaptief aan de grens want daar wordt expliciet aangegeven dat men een aanstelling krijgt voor de duur van maximaal de pilot. En niet zoals nu in de praktijk drie weken voor de pilot een aanstelling die daar ruim overheen gaat. Als aan mensen een aanstelling wordt gegeven op een pilot zonder dat de werkgever zich aan die pilot houdt dan vindt spreker het vreemd om vervolgens de werkgever te horen spreken over het moeten ontslaan van deze mensen aangezien ze hun contract überhaupt niet hadden moeten krijgen. Als dan wordt gekeken naar de discussie is dat simpelweg het wederom anders invullen van gemaakte afspraken. Waar spreker het wel mee eens is, is dat op 17 januari jl. gezamenlijk is geconcludeerd dat er geen overeenstemming bestond over het verlengen van de tijdelijke regeling adaptief aan de grens en derhalve stond vast dat die regeling op 20 januari niet meer zou bestaan. In die vergadering heeft de voorzitter van de WG AP, daarin overigens mede opgeroepen door enkele collegae, de voorzitter die - zoals eerder aangegeven met een mandaat van de staatssecretaris van Defensie - de KMar geadviseerd om voorlopig door te gaan met de regeling waarvan in die betreffende vergadering was vastgesteld dat zij zou aflopen. Misschien dat de voorzitter van het SOD kan verklaren waarom de voorzitter van de WG AP een D-personeel van de KMar - die nota bene opsporingsambtenaar is - opdracht geeft door te gaan met een regeling die wettelijk gezien niet meer bestaat.'

De heer Schilperoort wil op een aantal punten reageren maar houdt dit beperkt omdat zijns inziens het meeste al is gedeeld in de WG AP. Hij heeft de heer Kropf horen zeggen dat er in strijd met de toelichting zou worden gewerkt maar dat heeft spreker toch iets anders gelezen. Hij heeft tijdens de WG AP-vergadering nadrukkelijk gevraagd over welk stuk partijen spraken waarop werd gezegd dat het ging over het verlengen van de *oorspronkelijke* regeling en dus niet de herziene. Ook spreker was hierdoor eerst op het verkeerde been gezet. Hij heeft ook erop gewezen dat de centrales een aantal voorwaarden voor het verlengen hadden benoemd en waarover partijen eerder al hadden gesproken. Dat is verkeerd gelopen en over zaken zoals het voorleggen van wijzigingen is al uitgebreid gesproken met de voorzitter WG AP in aanwezigheid van de D-Personeel van de KMar. Spreker vindt het onnodig om te blijven herhalen dat dit niet goed is gelopen want dat is toen ook duidelijk uitgesproken. In de laatste WG AP is stilgestaan bij de ontstane situatie. De ACOP is überhaupt geen voorstander van het model maar heeft wel voldoende comfort bij de afspraak om vóór de zomer met een plan te komen. De ACOP wilde een jaar verlenging omdat zij ervan overtuigd is dat als er een nieuw plan ligt er ook een reorganisatietraject moet worden doorlopen. Dan kan niet worden gezegd dat de regeling moet aflopen omdat er zeker nog zes maanden nodig zullen zijn om alles in te regelen. Dit was voor de ACOP de hoofdreden om vóór verlenging met een jaar te kiezen. Daarnaast is het spreker opgevallen dat er een verschil van inzicht bestaat tussen hem en de heer Kropf over de inzet van de medewerkers. De heer Kropf had het over het inzetten op momenten waarop de medewerkers dat willen maar de ACOP heeft, mede op basis van wat er in de toelichting staat, aangenomen dat er kan worden ingeroosterd op basis van het aanbod. En het aanbod was gerelateerd aan daar waar het knelde in de operatie hetgeen meestal de piekuren en de weekends betreft. Kennelijk wordt er verschillend geredeneerd waarbij spreker wel opmerkt dat het natuurlijk de bedoeling is dat men werkt op momenten waarop men kan en wil. Wat echter niet is afgesproken is dat de medewerker kan zeggen wanneer hij wil werken, dat hij vast in een team wil werken en alleen maar op vaste dagen en als dat niet gebeurt hij dan niet zou komen. Dit staat overigens los van sprekers principiële bezwaar tegen het inzetten van burgers op operationele defensietaken.

Verder merkt de heer Schilperoort over de laatste WG AP op dat deze in zijn beleving op een wat vreemde manier is afgesloten. Hij hoort de heer Kropf nu opnieuw spreken over het verlengen van de MR en het meegaan met het maken van een nieuw plan. Op basis van de gevoerde discussie was er volgens spreker sprake van een verandering van de opstelling van de CCOOP omdat in de WG AP is gezegd dat thans de 'O' zou moeten worden omgeklapt en dat de huidige regeling definitief moest worden gemaakt. Op dit punt denkt spreker op het verkeerde been te zijn gezet.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

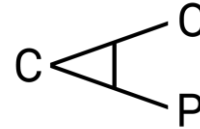
Aangaande de verlenging wil de ACOP nu vooruitgang boeken, het heeft geen enkele zin om nu weer terug te gaan kijken en te herhalen dat het allemaal niet op de afgesproken wijze is gegaan. Wat spreker betreft wordt er verlengd tot einde 2023 en wordt ervoor gezorgd dat er vóór de zomer een uitgewerkt plan ligt met een definitief voorstel voor de inrichting van de flexibele schil. Dit gaat wat de ACOP betreft overigens verder dan enkel adaptief aan de grens aangezien er meer plaatsen zijn waar behoefte is aan dit soort flexibele inzet en de centrale is ertoe bereid om ook daarover het gesprek aan te gaan. Zodra het plan rond is kan dan het reorganisatietraject worden ingezet.

De heer Van Hulsen vindt dat er best het nodige over het procesverloop valt te zeggen. Dat geldt zeker ook voor de vraag of men niet eerder actief had moeten ingrijpen toen bleek dat hangende deze periode de gemaakte afspraken niet na werden gekomen. Evenals de heer Schilperoort vindt spreker dat hierover inmiddels al voldoende is gesproken. Wel wil hij nog opmerken te hebben verwacht dat voor vandaag een aangepaste regeling zou worden geagendeerd en dat is niet gebeurd terwijl daar wel een noodzaak voor bestaat. Over de brief van de CCOOP merkt spreker op dat daarin vooral staat wat niet goed is gegaan en wat niet moet gebeuren. Voor hem is het nu echter de vraag wat er dan *wel/zou* moeten gebeuren. Het enige dat de CCOOP concludeert is dat zij tegen verlenging zijn maar spreker heeft tot nu toe geen argumenten gehoord die hij zou kunnen meewegen alvorens in het SOD een besluit wordt genomen.

De heer Van Woensel wil het kort houden omdat het onderwerp al op meerdere tafels uitgebreid is besproken. Vandaag moeten partijen beoordelen of zij op grond van nieuwe feiten of andere inzichten een ander standpunt innemen dan in eerdere vergaderingen en dat is voor de CMHF niet het geval. Spreker denkt verder dat het goed zou zijn geweest als er vandaag een nieuwe regeling zou zijn geagendeerd want dan had daarover verder kunnen worden gesproken en eventueel overeenstemming kunnen worden bereikt. Er hoeft nu niet specifiek over een datum te worden gediscussieerd maar er moet worden besloten of er wel of niet wordt verlengd. De CMHF is daartoe bereid, zeker gezien het gegeven dat de oude regeling inmiddels is geëxpireerd. Het heeft haast en de CMHF heeft zoals gezegd in elk geval geen nieuwe inzichten hierover.

De heer Kropf geeft de volgende reactie op hetgeen is gewisseld. Aangaande hetgeen de heer Schilperoort opmerkte over de toelichting haalt spreker een passage uit de Staatscourant aan omdat daarin het voor de CCOOP grootste probleem schuilt: 'Deze contracturen worden ingeroosterd aan de hand van het aanbod waarop ingetekend kan worden op de momenten waarop de ambtenaar wenst te werken.' Dat is wat anders dan 'wij op Schiphol maken voor u een rooster en we koppelen u aan een team' wat volgens spreker een cruciaal verschil inhoudt. Wat thans voorligt is een verzoek om de oude regeling te verlengen tot mei 2023. Als Defensie toezegt dat het zo wordt uitgevoerd zoals partijen met de regeling beoogden dan heeft de CCOOP nog met één punt problemen aangezien de salarissen in de tabel als gevolg van een loonsverhoging niet meer kloppen. Over deze nuancering zouden partijen gemakkelijk heen kunnen stappen en dat zou voor de CCOOP ook geen probleem zijn. Inmiddels zijn partijen wat verder in de tijd en als wordt afgesproken dat er vóór de zomer wordt gerapporteerd en men in oktober bijvoorbeeld weer bijeenkomt dan ziet spreker geen bezwaar tegen een verlenging tot oktober. Het cruciale element is evenwel dat conform de afspraken wordt uitgevoerd. Niet voor niets is overeengekomen dat medewerkers relatief kort van tevoren een roosterwijziging kunnen krijgen of op meer zondagen kunnen werken dan het BARD toestaat. Overigens vindt de heer Kropf op 26 zondagen werken al erg veel maar de CCOOP wilde bewust de medewerkers niet de kans ontnemen om vrijwillig in te tekenen op een gat in het rooster. Voor vandaag is een stuk geagendeerd waarin een verlenging tot 20-5-2023 wordt voorgesteld. Dan dreigt echter hetzelfde te gebeuren als eerder is gebeurd: er wordt in enen gesproken over het aanpassen van de regeling en daarop volgde een brief waarin stond dat men het gezien de termijn niet ging halen en dat men daarom de huidige regeling wilde verlengen. De vraag is nu of de huidige regeling kan worden verlengd onder de toezegging van Defensie dat alles conform de gemaakte afspraken wordt ingevuld. Maar wat spreker niet wil is dat de regeling met een jaar wordt verlengd inclusief alle aanpassingen waarbij cruciaal voor de CCOOP is dat de zondagen en late roosterwijzigingen alleen mogelijk zijn op basis van vrijwilligheid en met dat punt wordt nu anders omgegaan. Verder heeft spreker vandaag de 'O' benoemd in zijn betoog (en dat wilde de CCOOP eerder niet) omdat werd aangegeven dat de bedrijfsvoering van de KMar in gevaar kwam terwijl in de Staatscourant stond dat het een 'on top of' betrof. De CCOOP heeft toen gesteld dat als het zo cruciaal is voor de bedrijfsvoering dit in de 'O' moet worden opgenomen. Dit is de rode draad in het verhaal want als de ACOP principieel tegen het opnemen in de 'O' is dan vraagt spreker zich af waarom de pilot zou moeten worden verlengd omdat de uitkomst dan niet anders zal zijn. De pilot behelste de inzet 'on top of' het vaste personeelsbestand d.m.v. intekenen op een extra behoefte op piekmomenten van de KMar en daarbij te ondersteunen. Om die reden heeft de

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

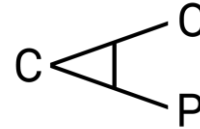
CCOOP gezegd dat dit in de 'O' moest worden opgenomen. Dat is in feite nu ook het geval, er hangt alleen een andere OPF-financiering aan. De CCOOP vindt dat de betrokken medewerkers structureel in de organisatie moeten worden ingebed maar dat is een andere discussie.

De voorzitter wil voorkomen dat nu in het SOD de discussie wordt gevoerd over wat er in de WG AP werd bedoeld met het wel of niet omklappen en opnemen in de 'O'. De heer Schilperoort merkt in dit verband op dat hetgeen de heer Kropf betoogde te zien als een reactie op zijn inbreng. De reden dat de ACOP thans - ondanks dat zij er principieel op tegen is - toch over een verlenging praat is erin gelegen dat de mogelijkheid bestaat dat er drie partijen anders inzitten. Dit is nu eenmaal het overeengekomen overlegmodel. Verder vindt spreker niet dat de huidige pilot in de 'O' zit; het gaat gewoon om een P-technische oplossing die alleen financieel wordt gedragen.

De heer Kersbergen merkt voor de zuiverheid op dat het 'on top of-begrip' vanuit hem is geïnitieerd omdat er sprake zou kunnen zijn van enige verdringing van de bestaande capaciteit. De financiering vindt plaats vanuit de onderrealisatie en er is nog geen eigenstandige O maar er wordt natuurlijk wel op de O geplaatst omdat de mensen wel een arbeidsplek moeten hebben. Uit de woorden van de heer Kropf leidt spreker af dat de CCOOP vindt dat de pilot in feite is geslaagd en dat over wordt gegaan naar effectueren van de vaste O maar zover is het volgens spreker nog niet. Hij verwacht dat het komende halfjaar wordt benut om de flexibele schil in de breedte te bespreken waarbij nog niet zeker is welke variant het zal worden. Daarvoor wil spreker zich inspannen en daar heeft hij tijd voor nodig, redenen waarom hij - met de heer Schilperoort - vindt dat het verstandig is om de regeling met een jaar te verlengen. Zijn streven is om voor de zomer samen met de centrales te komen tot een totaalplan met een breder beeld voor de flexibele schil. Spreker vindt dat dit eigenlijk een defensiebrede ambitie zou moeten zijn.

De heer Kropf merkt op dat de voorzitter heeft gesteld dat de centrales de evaluatie hebben ontvangen maar dat betrof enkel een aftreksel van een aantal punten daaruit. Daar komt bij dat de centrales zouden worden *betrokken* bij de evaluatie. Dit vindt spreker een aandachtspunt bij het opstellen van een plan en als de KMar nu eenzijdig daarmee zou komen dan hebben de sociale partners er geen lering uit getrokken. De afspraak was om de pilot gezamenlijk te doorlopen. Naar aanleiding van het betoog van de heer Kersbergen vraagt spreker zich af op wat voor soort functie de medewerkers zitten. Volgens spreker doelde de heer Schilperoort erop dat zij allemaal op een soort verzamelplaats zitten maar spreker heeft het idee dat er ook een klein beetje O is aangemaakt in bijvoorbeeld één team in Schiphol waar medewerkers aan worden gekoppeld. Daarom wil hij nu weten of er sprake is van één verzamelarbeidsplaats of meerdere arbeidsplaatsen AADG. De heer Kersbergen zegt daar niet meteen antwoord op te kunnen geven. Van een authentieke herkenbare O is echter in elk geval geen sprake aangezien het een pilot met een tijdelijke capaciteit betreft waarvan de uitkomst op voorhand niet vaststaat. Zelf heeft spreker de indruk dat de pilot succesvol is verlopen maar daar is men het niet over eens geworden. Hij gaat er niet vanuit dat er specifiek een O is aangemaakt voor AADG wat wel denkbaar zou zijn als de uitkomst succesvol is en men middels reorganisaties komt tot erkenning van deze entiteit. De heer Schuitema is het niet geheel eens met de opmerking dat de vraag hoe de flexibele schil er in de toekomst uit komt te zien ongewis is. In de AV-onderhandelingen zijn afspraken gemaakt over het aanmaken van mogelijke nieuwe aanstellingsvormen bij Defensie. Daarover kunnen derhalve afspraken worden gemaakt en spreker meent dat er vanuit Defensie nooit is gesteld dat er behoefte is aan een aanstellingsvorm zoals deze nu bestaat bij AADG. Wel is er bijvoorbeeld gesproken over deeltijdmilitairen hetgeen spreker zeer wel toepasbaar acht bij de KMar. Daarmee kan personeel worden behouden dat in deeltijd wil werken maar waarvoor dat thans niet mogelijk is. Spreker wil voor de toekomst t.b.v. de planvorming rond de flexibele schil dicht blijven bij datgene wat inmiddels al is afgesproken, waar Defensie behoefte aan heeft, waar de centrales behoefte aan hadden en waar een handtekening van partijen onder staat. Het is niet wenselijk dat vervolgens weer allerlei andere 'rechtspositietjes' worden gecreëerd teneinde het vervullen van allerlei behoeftes; er moet vooral defensiebreed worden gekeken waaraan behoefte is. De voorzitter vindt deze uiteenzetting zeer helder en deze zal zeker worden meegenomen in het plan en bij de verdere uitwerking daarvan worden meegewogen. De heer Kropf wijst erop dat voor militairen die in deeltijd werken altijd geldt dat ze feitelijk in 'deeltijdverlof' werken. Het gaat nu over ambtenaren in dienst van de KMar en niet over militairen. Spreker wil het echter met name hebben over een andere AV-afpraak en dat is dat Defensie zoveel mogelijk toe beweegt naar contracten die in de markt ook normaal zijn. En dat zijn geen 0-urencontracten, geen oproepcontracten of contracten met een ondergrens en zoveel mogelijk uren maken et cetera. Spreker vindt dat een contract voor 16 uur en dan zoveel mogelijk intekenen op overwerk, waarbij vervolgens het vakantiegeld wordt uitbetaald en een discussie over pensioenen ontstaat, haaks staat op de strekking van de afspraak uit het AV-akkoord over meer banen met meer zekerheid en een betere

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

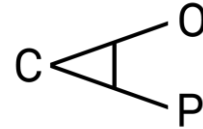

rechtspositie. Ook dit punt vindt de voorzitter helder en het zal ook worden meegenomen, de heer Kersbergen beaamt dit.

Alles wat is gewisseld brengt de voorzitter tot de volgende conclusie: het lijkt erop dat allen hetzelfde willen bereiken en dat AADG tot nu voor de KMar een zekere meerwaarde heeft aangetoond in het voorzien van de capaciteit die regelmatig hard nodig is. Wel zijn er onderdelen in de uitvoering die nog beter kunnen en die nog moeten worden geoptimaliseerd waarbij spreker ervan uitgaat dat de KMar daarover goed contact heeft met de centrales waar dat nodig is. Voorts is er voldoende financiering om de huidige aanpak voorlopig te continueren. Alle partijen vinden verder dat er rond de zomer 2023 (voor 4-7-2023) een totaalplan moet komen dat perspectief bevat voor het betrokken personeel. Verder stelt spreker vast dat drie centrales het erover eens zijn wat de weg voorwaarts is dat voor het totaalplan en het overige halfjaar daarna voor een goede uitwerking moet worden gezorgd. Voor de CCOOP zijn er echter wel nog twee fundamentele aandachtspunten namelijk dat Defensie zich houdt aan de regels van de MR en dan in het bijzonder aan de afspraken over de zondagen en een punt ten aanzien van de roosterwijzigingen. Desgevraagd door de voorzitter geeft de heer Kersbergen aan het eens te zijn met de reacties van de heren Schilperoort en Kropf. Het is hem bekend dat er weerstand bij de medewerkers bestaat tegen het ongeraagd inroosteren; er moet hier beter op worden gestuurd. Spreker zegt uit de voeten te kunnen met de reacties en vindt dat het aan hem is om een goede uitvoering te blijven borgen, daar voelt hij zich nog meer dan ooit toe gehouden. De voorzitter informeert of de heer Kersbergen nu zegt dat er geen medewerkers meer tegen hun wil hoeven te komen waarop wordt geantwoord dat voor degenen die zich hebben ingeschreven dit niet geldt. Is echter van tevoren gemeld dat iemand zich niet inschrijft dan kan deze medewerker niet tegen zijn wil worden ingeroosterd. Spreker kent dergelijke cases en heeft tegen de betreffende brigadecommandanten gezegd dat deze een aanbod kunnen doen maar ook gemeld dat de student of medewerker dan kan weigeren.

De heer Schilperoort is het op twee punten niet eens met de conclusies van de voorzitter. Ten eerste is gezegd dat er vóór de zomer een plan ligt met daarin perspectief voor de huidige populatie. Wat spreker betreft moet er een definitief plan liggen voor een definitief model waarmee de flexibiliteit is ingeregeld en hij gaat er niet op voorhand vanuit dat dit een perspectief voor de huidige populatie oplevert. Er is immers bewust een MR aangemaakt met tijdelijke contracten omdat eventueel afscheid moet kunnen worden genomen van deze medewerkers als partijen uiteindelijk tot een ander model komen. De voorzitter begrijpt dit en dat is ook wat hij bedoelde te zeggen. Het begrip perspectief is hier multi-interpretabel en spreker bedoelde dat uit het plan in elk geval een duidelijk beeld naar voren moet komen waaruit blijkt op welke wijze dit deel van de KMar er in de toekomst zou moeten uitzien na het overleg met de centrales. En dat betekent niet per se *dit* model. De heer Schuitema wijst op zijn aanvulling aangaande de afspraken uit het AV-akkoord waarop de voorzitter stelt hierover te hebben gezegd dat dit met de heer Kersbergen moet worden besproken. Het tweede punt van de heer Schilperoort betreft de conclusie van de voorzitter dat alle centrales vinden dat de pilot AADG geslaagd is. Hiervan neemt spreker afstand want dat heeft hij in de WG AP al gedaan; daar denken de ACOP-leden en achterban alsook de medezeggenschap namelijk toch anders over. Spreker deelt deze conclusie van de voorzitter dan ook niet. De voorzitter nuanceert te hebben willen zeggen dat uit de pilot in elk geval is gebleken dat deze, gezien vanuit het perspectief van de leiding van de KMar, is geslaagd.

De heer Kropf kan de voorzitter niet helemaal volgen. Hij hoorde de heer Kersbergen zeggen vóór de zomer met een plan te zullen komen en de voorzitter maakt daarvan *rond* de zomer. Vervolgens wordt naar 4 juli verwezen wat toevallig de datum is van een bijeenkomst van de WG AP. Wellicht werd bedoeld dat minimaal twee weken voor *die* vergadering een stuk wordt aangeboden dat dan inhoudelijk in die WG AP kan worden besproken, spreker wil hierover duidelijkheid krijgen. Verder is gezegd dat alle partijen het eens zouden zijn maar spreker weet oprecht niet of dat zo is. Ook vandaag is vermeld 'het verlengen van de huidige regeling' maar niet tot wanneer. Er kan bijvoorbeeld worden afgesproken tot oktober zodat partijen tot 4 juli nog de gelegenheid hebben om te zeggen dat het proces voorspoedig loopt maar dat er nog wel meer tijd nodig is en er dus nog een keer kan worden verlengd. Discussiepunt is evenwel of partijen nu de huidige regeling 'met terugwerkende kracht' gaan verlengen tot een nader te bepalen moment. De CCOOP zou zich daaraan kunnen conformeren als door de voorzitter (en niet de heer Kersbergen) wordt toegezegd dat de regeling zo wordt uitgevoerd zoals men dat voor ogen had, zoals aangaande het intekenen. Als de regeling nu wordt verlengd tot een bepaalde einddatum dan kan het niet zo zijn dat er drie weken voor de afloop nog jaarcontracten worden aangegaan met mensen die vervolgens boos worden op partijen als deze de regeling dan niet meer zouden verlengen. Ook dit raakt een gemaakte afspraak: Defensie verstrekt

contracten tot maximaal aan de einddatum (die nog nader moet worden vastgesteld). Voorts dient bij verlenging het loon waar de medewerkers recht op hebben ook te worden betaald. Daar zitten wel nog enkele manco's in maar daar komen partijen volgens spreker wel uit. Verder is gezegd dat er nu 80 medewerkers zijn maar dat men blij zal zijn als de 50 wordt gehaald en als men nu naar bijvoorbeeld 120 of 200 man gaat dan wijst de heer Kropf erop dat partijen daar nog niet over hebben gesproken. Er is dus alleen gesproken over verlenging van de regeling tot een nader te bepalen moment met daarbij de toezegging dat er wordt gekozen voor intekening op basis van beschikbaarheid. Daarmee zou de CCOOP geen problemen hebben omdat dat exact overeenstemt met de gemaakte afspraken. Voorts kan het zo zijn dat maar drie partijen het eens zijn en dan loopt men aan tegen de vraag of met een dergelijk meerderheidsbesluit kan worden afgeweken van het BARD. Spreker betwijfelt dit in elk geval.

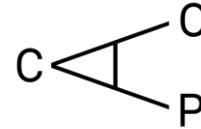
De vergadering wordt op verzoek van de voorzitter geschorst teneinde een voorstel te formuleren.

*** SCHORSING OP VERZOEK VOORZITTER 13.50 - 14.00 UUR ***

De voorzitter heeft, alle partijen gehoord hebbende, het volgende voorstel geformuleerd. Aangezien de huidige MR is verlopen komt er een nieuwe aangezien dit moet. De nieuwe MR is gelijk aan de huidige en krijgt een terugwerkende kracht tot 20-1-2023. De nieuwe MR bevat wederom een toelichting en die wordt aangevuld. Er zal worden gewerkt op basis van intekenen, er mag op maximaal 26 zondagen worden gewerkt en er zal in gezamenlijkheid worden gewerkt aan een plan dat op 4-7-23 in de WG AP zal worden neergelegd. Gelet op de hoeveelheid werk die nog moet worden verricht nadat de WG AP het plan vóór het zomerreces heeft besproken zal de regeling na dit reces doorlopen tot 20-1-2024. Spreker verzoekt de centrales om te reageren op het voorstel.

De heer Schilperoort kan op zich akkoord gaan met dit voorstel. randvWel heeft hij er moeite mee als in de toelichting wordt opgenomen dat er vóór het zomerreces een plan moet liggen. Spreker ziet dit meer als een afspraak tussen partijen die in het verslag van de WG AP wordt opgenomen en niet als een onderdeel van de toelichting op de MR. Wel heeft hij er beeld bij dat het intekenen iets nader wordt geduid omdat het er nu wel instaat en dat wel wat duidelijker mag worden. De laatste twee punten van het voorstel vindt spreker in elk geval niet essentieel voor de toelichting. De heer Schuitema zit op dezelfde lijn. De heer Van Woensel kan ook akkoord gaan met het voorstel en is het ook eens met hetgeen de heer Schilperoort over de toelichting heeft gezegd. De heer Van Hulsen merkt op dat het opnemen van de genoemde punten in de toelichting dan wel in het verslag op zich exact dezelfde werking moet hebben behoudens het gegeven dat deze geschriften zich niet tot dezelfde groep richten. Spreker vindt dat in de MR en de toelichting daarop datgene moet staan wat nodig is voor extern gebruik en dat voor wat betreft het interne gebruik kan worden volstaan met wat er in het verslag landt. Hetgeen partijen ten behoeve van het plan afspreken ziet hij als bestemd voor intern gebruik. Verder is spreker akkoord met de verlenging van één jaar.

De heer Kropf is het eens met hetgeen de andere centrales hebben gezegd over de toelichting. Overigens zou hij de bepaling over de 26 zondagen niet opnemen in de toelichting en spreker wil de toezegging van de voorzitter dat Defensie zich zal gaan houden aan de MR en de toelichting. Dit vindt hij belangrijk want in het verleden stond dit ook al in de toelichting maar toen hield de werkgever zich daar niet aan. Kortom, spreker wil een toezegging dat Defensie zich gaat houden aan de afspraken die worden gemaakt. Dit staat er los van dat spreker het veel te lang vindt als partijen er in juli 2023 over gaan praten en zij nu al afstemmen om de MR tot januari 2024 te laten lopen. Immers, mocht in juli 2023 worden besloten dat men het een goed idee vond maar dat partijen het toch niet gaan uitvoeren dan zit men met een groep medewerkers die nog maanden een aanstelling heeft voor iets wat partijen uiteindelijk toch niet wilden invoeren. Liever zou spreker daarom de regeling laten expireren in oktober 2023, dat acht hij reëler. Daarom wil hij liefst een voorstel voor een eerdere einddatum dan 20 januari 2024 of een motivatie waarom voor deze late datum zou moeten worden gekozen. De voorzitter antwoordt dat het hem, gelet op hetgeen zoals vandaag is besproken nog allemaal moet worden gedaan en de standpunten van de verschillende partijen, verstandig lijkt om voor een voldoende ruime termijn te kiezen voor de MR en dat is zijns inziens een looptijd van één jaar. Dan resteert na juli nog een halfjaar om alles voldoende te kunnen uitwerken. Spreker wijst er tevens op dat de vereiste samenwerking die nodig is tussen de verschillende actoren complex blijkt te zijn. De heer Kropf zegt dankzij deze toelichting in elk geval meer beeld te hebben bij de noodzaak voor een langere termijn.

pm Er vindt een informele discussie plaats over de vraag of de beperking tot 26 zondagen wel of niet in de nieuwe MR moet komen. De voorzitter vat de uitkomst als volgt samen: partijen zijn tot de slotsom gekomen dat er een nieuwe MR komt die hetzelfde luidt als de vorige. De nieuwe MR gaat met terugwerkende kracht in op 20-1-2023 en eindigt per 1-2-2024. Daarbij zullen alle financiële randvoorwaarden waarvoor dat nog nodig is worden aangepast.

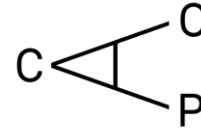
De voorzitter merkt op dat hij nog moet reageren op een opmerking die de heer Kropf heeft gemaakt n.a.v. een uitspraak die de voorzitter van de WG AP heeft gedaan toen daar geen overeenstemming werd bereikt en een advies gaf aan de D-Personeel van de KMar. Spreker heeft goede nota genomen van deze opmerking en hij zal met de desbetreffende voorzitter in gesprek gaan om vast te stellen hoe hiermee in het vervolg moet worden omgegaan. Naar aanleiding hiervan wijst de heer Schilperoort erop dat hij degene was die deze voorzitter adviseerde om een goed werkgever te zijn en te voorkomen dat de medewerkers als gevolg van het aflopen van de MR, terwijl over het vervolg daarvan nog in het SOD moest worden gesproken, op straat zouden belanden. Daar is vervolgens invulling aan gegeven en bovendien waren er drie partijen die hierom vroegen en niet alleen spreker. Defensie heeft zich uiteindelijk als een goed werkgever gedragen door deze medewerkers niet te ontslaan. De voorzitter begrijpt dit maar wijst erop het zojuist niet zozeer over de inhoud te hebben gehad maar over de wijze waarop een en ander uiteindelijk is geregeld. De heer Kropf geeft aan dat partijen toch hebben vernomen dat een voorzitter van een werkgroep en het SOD daar zit met volledig mandaat van de staatssecretaris. Als zijn collega-centrales dan oproepen om wet- en regelgeving terzijde te schuiven terwijl deze stelselmatig de werkgever oproepen om zich daaraan te houden dan is dat hun keuze maar dan kan de voorzitter er nog altijd voor kiezen om dat niet te doen. Daarom hecht spreker meer waarde aan de woorden van de voorzitter aangezien het uiteindelijk diens keuze is om die uitspraak te doen. En de heer Kropf is er in elk geval verheugd over dat de voorzitter heeft gezegd het punt mee terug te nemen en dat daar lering uit wordt getrokken, los van de uitkomst. De voorzitter repliceert dat hij heeft gezegd wat hij heeft gezegd en dat hij denkt dat dat geen onverstandige woorden waren. De uitspraak van de heer Kropf dwingt de heer Schilperoort om daarop te reageren aangezien deze suggereerde dat spreker zou hebben opgeroepen om wet- en regelgeving te overtreden richting voorzitter WG AP en dat heeft hij niet gedaan. Hij heeft geadviseerd om de medewerkers niet te ontslaan en dat is volgens spreker iets anders. De voorzitter hoort de heer Schilperoort duidelijk zeggen dat deze niet heeft gesuggereerd om wet- en regelgeving te overtreden. De heer Kropf stelt hierop dat er gelukkig al een (zij het nog niet vastgesteld) verslag is waar een hoop instaat. En het is in elk geval een gegeven dat er geen overeenstemming werd bereikt en dat de MR op 20-1-23 zou aflopen. Bijgevolg *konden* er geen mensen meer in dienst zijn op basis van de MR omdat de aanstellingen per definitie op 19-1-23 eindigden. Spreker vindt het een beetje spijkers op laag water zoeken en hij begrijpt de keuze van zijn collega om daartoe op te roepen maar het is evident dat de regeling op dat moment zou aflopen. Dus als dan een oproep wordt gedaan om de medewerkers niet te ontslaan dan geeft deze collega impliciet aan er beeld bij te hebben dat de medewerkers zijn aangesteld buiten de regeling er dat er tevens wordt opgeroepen om deze voort te zetten. Dit staat zo in het verslag van de WG AP. De voorzitter antwoordt ook van deze opmerking goede nota te hebben genomen en herhaalt met de betreffende voorzitter in gesprek te gaan.

* PAUZE 14.20 - 14.30 UUR *

Agendapunt 4. I-MGA/035 incl addendum (SOD/22.0628 + 1 bijlage en SOD/22.0645.1)

Dit onderwerp is aldus de voorzitter geagendeerd op verzoek van de CCOOP. De heer Kropf heeft aangegeven dat het stuk in strijd is met wet- en regelgeving alsmede met de afspraken die de sociale partners met elkaar hebben gemaakt. Defensie heeft de heer Kropf verzocht om een nadere toelichting hierop te geven en dat heeft laatstgenoemde deels gedaan maar niet heel gespecificeerd.

De heer Kropf start bij pagina 1 van het addendum waar staat 'tenzij hieronder anders is aangegeven is de huidige I-MGA/035 op alle punten van toepassing waarbij voor de RIM ook moet worden gelezen *tijdelijk regeling vaccinatie covid 19.*' Dit is volgens spreker niet juist omdat het op zichzelf staande regelingen betreft en dat er op het moment dat er later keuzes worden gemaakt die binnen de RIM mogelijk zijn dat niet automatisch betekent dat dit ook geldt voor de tijdelijke regeling vaccinatie covid 19. De voorzitter informeert of de heer Kropf een alternatief tekstvoorstel heeft waarop de heer Kropf antwoordt dat dit in het vervolg nog wel komt, hij vindt wat er staat in elk geval pertinent onjuist. Spreker wijst vervolgens naar de passage 'De hoofd sie iMed van de DOPS adviseert, gehoord het advies van

het CEAG, hierover de CDS.' Spreker is van mening dat niet de CDS maar de HDP hierover dient te worden geadviseerd om dat dit de enige functionaris is die bevoegd is om een vaccinatieplicht op te leggen. Vervolgens attendeert spreker op de passage 'Met het opnemen van de vaccinatieverplichting in de operatie-order wordt de opdracht tot vaccineren conform de Wet Immunisatie Militairen gegeven' en wijst erop dat het gaat om een addendum voor de tijdelijke vaccinatieregeling covid. Hierover is veelvuldig met Defensie gesproken en blijktbaar vindt in dit geval de hoogste medische autoriteit dat het allemaal niet zo belangrijk is want als het is opgenomen in de operatieorder dan is dat blijkbaar een besluit dat is genomen door de HDP. Vervolgens staat er 'Noodzakelijke afwijkingen van de vaccinatiestrategie of de LCI-richtlijnen kunnen alleen door het CEAG worden vastgesteld. Dit geldt bijvoorbeeld bij het aanpassen van het vaccinatieschema bij een (te) korte voorbereidingsperiode.' Hierover merkt de heer Kropf op dat er een gepubliceerde regeling is. De RIM is gepubliceerd en hetzelfde geldt voor de tijdelijke vaccinatieregeling covid. Zo lang als de koning niet knikt naar de commandeur die deze brief tekent gaat spreker ervan uit dat de regeling gaat boven 'het CEAG kan beslissen om af te wijken van.' Als in de regeling staat 'militairen die binnen 48 uur kunnen worden ingezet' terwijl in de stukken staat 'wij vinden vier weken een betere termijn' maakt spreker zich er echt zorgen over hoe wordt omgegaan met de RIM en de tijdelijke vaccinatieregeling covid. De laatste alinea noemt spreker suggestief maar daarmee heeft hij minder problemen: 'De militair waaraan geen verplichting is opgelegd kan, afhankelijk van de beschikbaarheid van het vaccin, op basis van medische en/of operationele prioriteit vrijwillig worden gevaccineerd.' Dit mag Defensie met VWS uitvechten op het moment dat er te weinig vaccins zijn. Op de volgende pagina staat weer een structureel voorbeeld, veelvuldig aangehaald en dat was één van de redenen waarom is gevraagd - en dat was overigens met alle voorzitters om de tafel - om die regeling met de centrales te delen. Vervolgens is deze ter informatie gedeeld maar voor spreker reden om te adresseren. Hij citeert 'In aanvulling op art 5.1 van de I-MGA/035, geldt dat de COVID-vaccinatie valt onder het medisch geheim zolang aan de militair geen verplichting is opgelegd conform de tijdelijke regeling vaccinatie COVID-19.' Spreker wijst erop dat de vaccinatiestatus per definitie medisch geheim is. Het is niet zo dat als er een vaccinatieverplichting is opgelegd op het prikbord kan worden vermeld of de militair wel of niet is gevaccineerd. Spreker vindt dit strijdig met de wet- en regelgeving en dat het niet aan de commandeur is om een brief te tekenen waarin staat als de HDP van oordeel is dat mensen moeten worden gevaccineerd er geen sprake meer is van medisch geheim. In de IMG-aanwijzing staat voorts onder 1 'basispakket vaccinaties is voor alle militairen verplicht.' Daarover bestaat geen discussie, maar vervolgens staat er 'voor militairen die specifiek voor een snel inzetbare taak aangewezen zijn is ook het aanvullend pakket verplicht.' Spreker weet niet waarop dit gebaseerd is maar wellicht wordt bedoeld op militairen die zich bevinden in een gebied waar zich specifieke medische situaties voor kunnen doen. Aan hen kan een aanvullend pakket worden opgelegd indien men daar dienst moet verrichten of als men binnen 48 uur kan worden aangewezen om dat te gaan doen. In deze gevallen begrijpt de heer Kropf dit wel. In dezelfde alinea staat 'Hoewel burgerdefensiepersoneel een andere status heeft dan militairen kan voor deze categorie dezelfde richtlijnen worden gevolgd, zij het dat burgerpersoneel niet valt om de wet immunisatie militairen en de RIM.' Spreker vraagt zich af op welke gronden deze richtlijnen dan worden gevolgd. Het gaat om richtlijnen die zijn gebaseerd op een regeling die niet op deze groep van toepassing is. Er worden andere conclusies uit getrokken dan de centrales daaraan hadden willen verbinden. Spreker gaat verder naar pagina 4, derde alinea, waar een uitleg staat van wat er net stond en waarover de heer Kropf zich echt zorgen maakt: 'In principe kunnen de vaccinatie-richtlijnen voor Militairen, zoals verwoord in dit document, ook op burgerpersoneel worden toegepast, zij het, dat een burger een andere rechtspositie heeft en niet per definitie valt onder de WIM en de RIM.' De volgorde klopt volgens spreker niet, het moet zijn 'per definitie niet valt.' Spreker gaat door naar artikel 5.3, het weigeren of missen van een vaccinatie, en wijst op de passage 'Een verzoek om erkenning wordt ingediend bij de Directie Juridische Zaken.' Met 'verzoek om erkenning' wordt bedoeld op de erkenning als gewetensbezwaarde of de situatie dat er medische redenen bestaan om niet te worden gevaccineerd en dat is volgens spreker medisch geheim. Daarover is ook met de HDP gesproken waarbij is gezegd dat hiervoor een loket moet komen en spreker vindt dat dit niet thuishoort bij DJZ. Het is niet aan een jurist om dit te beoordelen maar dient door een dr. of eventueel een drs. te worden beoordeeld aangezien het informatie betreft die onder het medisch geheim valt. Spreker gaat verder bij artikel 5.7 'vaccinatiegraad.' Er staat 'Commandanten worden over de vaccinatiestatus van militairen in hun eenheid (voor wat betreft de basisvaccinaties) geïnformeerd.' Spreker neemt aan dat dit alleen geldt in geval van operationele inzet en vervolgt 'Indien de geldigheid van een vaccinatie uit het basispakket verloopt zal de commandant dat voor de individuele militairen van zijn eenheid in het personeelssysteem peoplesoft kunnen zien: de selfservice rapportages uit het personeelssysteem kunnen de verloopdata van de vaccinaties tonen.' De centrales hebben de HDP hier al eerder voor gewaarschuwd: ook de andere vaccinaties vallen onder medisch geheim en mogen niet in peoplesoft worden vermeld. De HDP heeft recentelijk een brief gestuurd met een

aanwijzing aanpassing van het addendum. Wat daar staat vindt de heer Kropf zorgwekkend waarbij hij doelt op de zin 'dat het addendum wordt aangepast en dat de status medisch geheim van covid-vaccinaties net zo goed geregeld wordt als bij de overige vaccinaties. Dit betekent immers dat iedere leidinggevende deze informatie in de toekomst gewoon uit peoplesoft kan halen. Spreker vindt dat dit volstrekt niet kan gezien de gemaakte afspraken alsook de vigerende wet- en regelgeving. Hij gaat verder naar artikel 6.1 dat gaat over 'Aangepaste (Defensie-) beleid t.a.v. Poliovaccinatie t.b.v. verblijf langer dan 4 weken in Afghanistan, Nigeria, Pakistan, Papua-Nieuw Guinea, of Somalië.' Wat hier over vaccinaties wordt vermeld vindt volgens spreker geen grondslag in de regelingen die partijen met elkaar overeen zijn gekomen en die zijn gepubliceerd. Het is een interpretatie die afwijkt van de RIM en dat omdat een arts een document heeft getekend waarin staat dat het CEAG mag afwijken en dat hij dat autoriseert. Onder 6.2 (BMR, pag. 8) staat 'In 2014 is het Defensie BMR-vaccinatiebeleid nogmaals aangepast en is besloten alle militairen geboren in of na 1965, zonder aantoonbare voorafgaande BMR vaccinatie, twee keer te vaccineren bij indiensttreding. 'Wie dit heeft besloten staat er echter niet bij en in de RIM is hier niets over vermeld. Ook staat op pag. 8 'Indien een militair (geboren in of na 1965) op geen enkele manier kan aantonen in het verleden (conform het RVP) te zijn gevaccineerd voor BMR, dan dient deze bij indiensttreding 2 BMR vaccinaties te krijgen met minimaal 1 maand tussenruimte.' Ook dit staat volgens spreker niet in de RIM. In art. 7 (verplichte vaccinaties uit het aanvullend pakket, pag. 10) staat vervolgens 'Voor de toediening van vaccinatieseries gelden de intervallen zoals door het LCR geadviseerd, tenzij door het CEAG een ander advies wordt gegeven.' Nogmaals wijst de heer Kropf erop dat hiervoor de regels van het RIM gelden en dat niet o.b.v. een CEAG-advies daarvan kan worden afgeweken. Vervolgens staat er 'Voor militairen, die doorlopend gereed moeten staan om met een korte waarschuwingstijd van minder dan 1 maand in een bepaalde regio te worden ingezet, kunnen delen van het aanvullend pakket als verplichting worden opgelegd (o.b.v. CEAG-advies). Deze eenheden worden eveneens specifiek benoemd door de DOPS en het militair personeel wordt hiervoor specifiek aangewezen.' In de RIM staat hiervoor echter een termijn van 48 uur. Spreker vindt dit een vreemde uitbreiding van de schending van het recht op integriteit van het lichaam en dat daarbij ook nog zomaar door een arts een nota kan worden getekend waarin staat dat hij 48 uur te kort vindt, dat wordt aangenomen dat DOPS bepaalt en dat vervolgens de 4-wekentermijn wordt aangehouden. Spreker vervolgt bij artikel 7, verplichte vaccinaties uit het aanvullend pakket. Op pagina 10 staat 'Voor militairen die doorlopend gereed moeten staan om met een korte waarschuwingstijd van minder dan 1 maand in een bepaalde regio te worden ingezet, kunnen delen van het aanvullend pakket als verplichting worden opgelegd (o.b.v. CEAG-advies).' Volgens de heer Kropf kan het CEAG vooral adviseren dat de werkgever zich heeft te houden aan wet- en regelgeving. Spreker weet niet waar deze tekst vandaan komt en wijst erop dat in artikel 4.3 van het RIM staat duidelijk 'Inzet binnen 48 uur.'

Als de heer Kropf naar de stukken kijkt en dan steeds moet constateren dat er afspraken zijn gemaakt, dat er discussie moet worden gevoerd over covid-vaccinaties, zorgvuldigheid en terughoudendheid dan vraagt hij zich af hoe de voorzitter denkt te kunnen verklaren dat in een door Defensie overgelegde bekendmaking die is ondertekend door de hoogste medische autoriteit staat dat Defensie structureel afwijkt van wet- en regelgeving. Ook vraagt spreker zich af waarom de HDP met de centrales een - op zich terechte - discussie aangaat over de vraag of militairen die binnen vijf weken worden uitgezonden verplicht zouden kunnen worden gevaccineerd. Vervolgens vraagt hij zich dan af wat volgens de HDP de status is van de WIM, RIM en de tijdelijke vaccinatieregeling covid, bezien tegen de achtergrond van de voorliggende documenten die volledig in de defensieorganisatie zijn ingebed.

De voorzitter antwoordt te hebben gereageerd met een korte brief van 13-1-2022. Daarna is aan de centrale gevraagd of zij op de algemene standpunten iets specifiek kon of wilde worden. Spreker stelt vast dat dat niet is gebeurd. Defensie heeft zelf naar een aantal zaken gekeken en thans stelt spreker vast dat de heer Kropf inmiddels wel heel concreet is geworden. De zaken die de daarbij naar voren zijn gebracht neemt de voorzitter mee terug en zal daarop terugkomen, hetzelfde geldt voor de vraag die de heer Kropf aan het einde van zijn betoog heeft gesteld. Wellicht ligt in hetgeen spreker nu gaat zeggen het antwoord op de gestelde vragen deels al besloten. Natuurlijk heeft Defensie bij alle discussies rond covid scherp erop gelet wat er in de regelgeving eventueel wel of niet kon kloppen. De conclusie daarvan is dat in het addendum in elk geval wordt gesteld dat het rapporteren over covid-vaccinaties niet onder het medisch geheim zou vallen. De voorzitter is het met de heer Kropf eens dat dat wel het geval is. Voor zover dat nog zou moeten is hierover ook navraag gedaan bij de landsadvocaat en deze heeft zeer duidelijk te kennen gegeven dat de vaccinatiestatus van de militair onder het medisch geheim valt. Daarnaast heeft de landsadvocaat gesteld dat het wel mogelijk is dat de militaire arts aan de commandant aangeeft dat de militair niet inzetbaar is zonder dat deze daarbij informatie over de medische achtergrond geeft. Een negatief inzetbaarheidsadvies kan

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

derhalve allerlei uiteenlopende oorzaken hebben. Verder geeft de voorzitter in het verlengde van dit punt alvast aan dat het rapporteren van de vaccinatiestatus van vaccinaties uit het basispakket van de RIM en dental fitness op individueel niveau via peoplesoft binnen Defensie ter discussie is gesteld en dat de informatie over vaccinaties uit het aanvullende pakket in het geheel niet inzichtelijk zijn voor commandanten. Er is aan de landsadvocaat, de IMG en de HDBV is gevraagd of er voldoende juridische basis bestaat om de rapportage te handhaven. Hierop is met nee geantwoord: het voortzetten van de individuele rapportage is niet houdbaar binnen de huidige regelgeving en dit zal dan ook worden stopgezet. Het direct beëindigen lijkt echter wel wat kort door de bocht maar er is opdracht gegeven voor een impactanalyse zodat de bestaande praktijk zo snel mogelijk kan worden beëindigd. De voorzitter vervolgt dat de antwoorden op de overige vragen op een later tijdstip ook aan bod zullen komen en plaatst daarbij de kanttekening dat de heer Kropf niet erg concreet is geweest bij het formuleren van de vragenbrief.

De heer Kropf wijst erop dat de centrales nog een ander stuk van Defensie hebben ontvangen - overigens te laat voor aanbidding voor dit SOD - en ook dat baart spreker zorgen. Er staat in dat de covid 19-vaccinatie net als overige vaccinaties onder het medisch geheim valt. Daarbij staat vermeld dat deze ook in peoplesoft zichtbaar zou kunnen zijn. Spreker vindt dat hier sprake is van een rare discussie want het is niet voor niets zo dat de centrale heeft aangegeven dat dit in strijd is met wet- en regelgeving. Als iemand met de stofkam hier doorheen zou zijn gegaan had hij waarschijnlijk dezelfde zaken geconstateerd als spreker. Naar aanleiding van de opmerking van de voorzitter dat spreker niet erg concreet is geweest merkt hij op dat hij dat te kort door de bocht vindt; hij heeft meer voorbeelden genoemd dan alleen het medisch geheim en daarom vindt hij het te gemakkelijk dat wordt gezegd dat Defensie uiteindelijk daarnaar heeft gekeken en dat zij erop terug zullen komen. Het is niet voor niets zo dat aan de landsadvocaat is gevraagd of wat er is gebeurd kan en spreker had wat meer respons verwacht op de punten die hij heeft gemeld over de 48 uur, waarvan zonder blikken of blozen vier weken is gemaakt. Dat was precies de aanleiding waarom de centrales in het SOD-overleg van juli 2022 hebben gevraagd om het betreffende stuk waarnaar veelvuldig door commandanten is verwezen. Spreker herhaalt dat de gang van zaken hem veel zorgen baart en wijst erop dat het hier over belangrijke wet- en regelgeving gaat en waarbij het tevens gaat over vertrouwelijke gegevens, met name medisch geheime informatie. De centrales hebben de HDP in het verleden hier al veelvuldig op gewezen.

De heer Schilperoord zegt zich aangaande het vorenstaande volledig aan te sluiten bij het standpunt van de CCOOP. Ook hij vindt dat in elk geval de wijze van uitvoering van de regeling door Defensie in strijd is met de regels die partijen met elkaar zijn overeengekomen. Daarom roept spreker de werkgever op om er zo snel mogelijk voor te zorgen dat dit ophoudt. Voor hem schuilt de grootste zorg - en dat punt heeft de voorzitter zojuist zelf al geadresseerd - in het bekendmaken van de vaccinatiestatus van militairen aan commandanten in het kader van het inzetadvies. Het kan niet anders zijn dan dat daarbij enkel kenbaar wordt gemaakt of de militair wel of niet inzetbaar is. Ook in de minder en meer informele overleggen over covid hebben partijen hier veelvuldig over gesproken en spreker ervaart het als schokkend dat er in de organisatie toch nog steeds anders mee wordt omgegaan. De voorzitter stelt hierop dat het antwoord dat hij zojuist aan de heer Kropf heeft gegeven in zekere zin steeds onverkort geldt.

De heer Westermeijer wil aan de discussie nog toevoegen dat het wat het AC betreft ook heeft ontbroken aan duidelijkheid aan aanwijsbevoegdheid voor verplichte vaccinatie die is belegd bij de minister en is gemandateerd aan de HDP. In de aanwijzing wordt hier in het geheel niet over gesproken. De voorzitter antwoordt dat ook dit punt wordt meegenomen. De heer Van Woensel sluit zich aan bij hetgeen de andere centrales naar voren hebben gebracht en wil nadat Defensie het antwoord op de vragen die vandaag zijn gesteld heeft kunnen geven verder praten over dit onderwerp. De heer Kropf zegt te herkennen wat de heer Westermeijer heeft gesteld. In aanvulling hierop zegt spreker dit al te hebben aangehaald omdat de CDS zou worden geadviseerd terwijl de HDP de bevoegdheid heeft en het niet opgenomen dient te worden in de operatieorder maar in een bekendmaking van de HDP. Voorts wil spreker dat concreet wordt afgesproken wanneer Defensie een reactie met antwoorden op de vragen zal aanbieden en wanneer partijen daarover zullen spreken. De voorzitter antwoordt hierop dat hiervoor nodig is dat de heer Kropf de concrete punten die hij had zo spoedig mogelijk op schrift zou willen delen met de heer Riedstra zodat spreker kan aangeven hoe snel hij zal kunnen antwoorden. Dit zal de voorzitter dan meteen kenbaar maken aan de centrales en hij merkt daarbij in algemene zin op dat het hem beter lijkt zich niet meer op termijnen vast te leggen die niet kunnen worden nagekomen. Wel wil spreker afspreken dat de centrales binnen twee weken zullen horen hoeveel werk er nog is gemoed met het beantwoorden van de vragen en of er antwoord op alle gestelde vragen kan worden gegeven. De heer Kropf zegt bereid te zijn om zijn aantekeningen te delen met de heer Riedstra.

Wel heeft spreker nog behoefte aan wat meer concreetheid: hoe gaat Defensie ervoor zorgen dat er binnen wet- en regelgeving zal worden gehandeld? Er is hierover vandaag weliswaar al over gesproken en daar komt nog actie op maar spreker blijft dit punt lastig vinden. Partijen hebben het al veelvuldig over deze problematiek gehad en er moet nu meer concreet worden afgesproken hoe verder, anders ziet spreker zich genoodzaakt om anderszins actie te ondernemen. Hij vindt het probleem namelijk te belangrijk om nu heel gemakkelijk te zeggen dat men erop terug zal komen en dat er een plan van aanpak komt. Er vindt een informele discussie plaats waarin de heer Riedstra een aantal antwoorden geeft op de vragen van de heer Kropf.

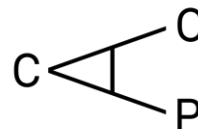
- pm De voorzitter resumeert dat Defensie ernaar streeft om voor medio volgende week een duidelijk antwoord te geven over de vraag wanneer één en ander kan worden uitgezet, welke mitigerende maatregelen er zullen worden getroffen en op welke wijze deze worden gecommuniceerd met de commandanten. Tevens zullen de antwoorden van de heer Riedstra door hem worden uitgewerkt en gedeeld met de centrales. De heer Van Hulsen zegt dat dit wel slechts een reactie is op een beperkt deel van hetgeen door de centrales is ingebracht tijdens de discussie. De voorzitter antwoordt dat natuurlijk ook naar aanleiding van de verdere discussie met voortvarendheid antwoorden zullen volgen en dat hij ook al is ingegaan op de andere vragen. Op basis van de analyse van hetgeen de heer Kropf zal aanleveren zal worden aangegeven wanneer Defensie denkt met de antwoorden te kunnen komen. De antwoorden op de punten waarop meteen iets over kan worden gezegd worden uiteraard zo spoedig mogelijk gegeven.

Agendapunt 5. P-paragraaf GRIT (SOD/21.0170 en AP/21.0010 p. 7-14)

De voorzitter memoreert dat de laatste bespreking over de voortgang van dit onderwerp was in de WG AP van 3-12-2020. Inmiddels is men vele stappen verder gekomen met GRIT, mede dankzij de constructieve inzet van de centrales. De vragen en zorgen die de CCOOP in haar brief onder 4.3 heeft opgenomen wil hij niet in dit verband behandelen omdat spreker meent dat deze niet meer aan de orde respectievelijk weggenomen zijn. Eerder was de kern van de discussie de vraag of Defensie, zonder dat er overeenstemming was bereikt over de P-paragraaf, het contract met een marktpartij mocht tekenen. Hierover heeft Defensie advies bij de landsadvocaat ingewonnen maar eerst geeft spreker het woord aan de centrales. De heer Kropf merkt naar aanleiding van hetgeen is gezegd over punt 4.3 uit de CCOOP-brief op dat dit geenszins van tafel is. Bij JIVC wordt namelijk nog steeds gesproken over medewerkers die 'in scope' en 'out scope' zijn zonder dat duidelijk is op wie daarbij wordt bedoeld. Spreker leest de volgende tekst voor:

Wij hebben in onze brief aangegeven veelvuldig en in uiteenlopende sessies te hebben gesproken over de P-paragraaf inzake GRIT. Dat er inzake GRIT in ieder geval sprake is van een vorm van sourcing of publiek-private samenwerking staat volgens mij derhalve niet meer ter discussie. Op 14-5-2019 heeft u ons ter behandeling een brief gestuurd met nr. AP/19.00268 over de personeelsparagraaf GRIT. En naast die aanbiedingsbrief bestond het uit twee bijlages, aangeboden voor het DMO hoewel het overduidelijk was voor alle partijen dat de P-paragraaf uiteindelijk in de WG AP diende te worden afgehandeld. Op 2-9-2019 werd deze brief ingetrokken middels een nota onder het nr. AP/19.00268, een brief met wederom een bijlage waarin een brief van DMO werd doorgeleid. Aan mij werd verzocht de P-paragraaf GRIT op de voorraadagenda te plaatsen en opnieuw te agenderen zodra er sprake zou zijn van een nieuwe P-paragraaf. Ook werd er in die brief vermeld dat de centrales zouden worden geïnformeerd als er nieuwe ontwikkelingen op dit vlak zouden zijn. Ontwikkelingen waren er inmiddels genoeg maar geïnformeerd werden we nooit. Voor ons was dat alles vanzelfsprekend een onbegaanbaar pad. Er zou duidelijkheid moeten zijn over de bijzondere P-paragraaf - want daar praten we over - voordat er überhaupt met een partij in zee wordt gegaan en het personeel heeft recht op duidelijkheid vooraf over de rechtspositionele aspecten als men zou willen overwegen om al dan niet over te gaan naar die betreffende marktpartij. Deze brieven zijn vervolgens in de WG AP van 10-11-2020 behandeld en in die vergadering hebben wij geconstateerd dat de escalatie naar het SOD noodzakelijk was. In deze vergadering werd namelijk door onze vertegenwoordiger aangegeven dat wij van Defensie de toezegging wilden dat indien tijdens het proces door medewerkers van Defensie wordt aangegeven dat ze over wilden gaan naar de marktpartij met Defensie afspraken worden gemaakt dat dit zal worden gefaciliteerd en dat dit zou geschieden in lijn met de afspraken die zijn gemaakt voor situaties waarbij sprake is van in- en outsourcen van werkzaamheden dan wel het aangaan van publiek-private samenwerking. Indien de werkgever de toezegging had gedaan dat deze afspraken over genoemd personeel zouden kunnen worden gemaakt op een later tijdstip dan kon Defensie wat de CCOOP betreft doorgaan met het proces. De heer Kolkman, die van de voorzitter van de werkgroep het woord had gekregen heeft in die vergadering aangegeven dat de organisatie bereid is om te handelen in de geest van het ingetrokken SSU. De voorzitter van de werkgroep gaf echter aan dat zij de mening was toegedaan dat de

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

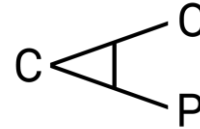

toezegging die de heer Kolkman namens haar op dit vlak heeft gedaan voldoende grondslag zou moeten zijn om het onderwerp terug te leggen bij het ioREO DMO. Voor ons natuurlijk vreemd want het hoort niet in een ioREO DMO maar in een WG AP. Maar onze vertegenwoordiger gaf later in die vernoemde vergadering aan dat hij collega Schilperoort drie dingen had horen zeggen. Defensie zou gaan handelen in lijn met het SSU, het SBK zou van toepassing zijn en er zou een werkgarantie worden afgegeven. Onze vertegenwoordiger zag op dat moment bij het benoemen van die punten de voorzitter van de vergadering bevestigend knikken en wees erop haar te hebben gevraagd op een later tijdstip voor diegenen die overgaan de door de CCOOP voorgestelde afspraken te maken, één en ander geheel in lijn met het SSU. Voor ons was het dan ook onbegrijpelijk dat de voorzitter deze gevraagde toezegging niet wilde doen. Onze vertegenwoordiger heeft herhaald dat hij had waargenomen dat de voorzitter instemmend knikte op hetgeen de heer Schilperoort stelde wat betekende dat door Defensie voldoende zou zijn aangegeven dat in lijn met het SSU zou worden gehandeld. Als dat zou worden bevestigd was het issue op dat moment opgelost. We waren echter met stomheid geslagen dat twee opmerkingen van uw voorzitter daarna, waardoor de eerder gemaakte opmerking om naar het SOD te gaan, voor ons onomkeerbaar werd. Allereerst gaf de voorzitter aan vaker te knikken maar dat dit niet automatisch betekent dat zij instemt met wat er gezegd is. Voor de CCOOP een onbestaanbare opmerking: de voorzitter geeft iemand het woord, die spreekt vervolgens per definitie namens Defensie. Als er onverhoopt iets wordt gezegd waar de voorzitter niet achter staat dient zij dat voor het verslag te corrigeren. Vervolgens gaf zij ook nog aan, toen door de collega Schilperoort werd verwezen naar een uitspraak van de heer Kolkman, dat dit een uitspraak was van de heer Kolkman en niet van haar. Op die wijze is achteraf nooit duidelijk of uitspraken die zijn gedaan door een vertegenwoordiger van Defensie die het woord heeft gehad van de voorzitter van enigerlei waarde zijn. Dat kan toch niet waar zijn voorzitter. Resumerend is voor ons de situatie eenvoudig: feitelijk vragen we om een bevestiging van afspraken die vanzelfsprekend zouden moeten zijn. Wij willen van u de zekerheid dat er in deze, voor zover dat nog mogelijk is want inmiddels is er veel tijd verstreken en er zijn stappen gezet, maar in ieder geval voor zover mogelijk, wordt gehandeld in lijn met het SSU en er zo spoedig mogelijk in de WG AP gesproken gaat worden over een P-paragraaf inzake GRIT. Daarnaast willen wij van u de bevestiging dat uitspraken die gedaan worden door vertegenwoordigers van Defensie in een WG of het SOD ook kunnen worden opgevat als uitspraken namens Defensie en de voorzitter zich niet kan verschuilen achter de constatering dat de uitspraak niet is gedaan door de voorzitter zelf.

De voorzitter informeert of de heer Kropf doelde op de uitspraak van de heer Kolkman waar de voorzitter van de WG AP afstand van nam. De heer Kropf herhaalt dat deze voorzitter expliciet zei dat ze wel vaker knikte maar dat dat niet betekende dat ze het ermee eens is en even later namens iemand zegt - in dit geval een collega - dat de voorzitter iets gezegd heeft waarop ze zegt 'dat heb ik niet gezegd dat was de heer Kolkman.' De voorzitter informeert of er nog andere opmerkingen van de centrales zijn. De heer Schilperoort zegt te herkennen wat de heer Kropf heeft gezegd. Spreker kijkt echter niet helemaal hetzelfde hier tegenaan. Hij kan zich de vergadering van december 2020 ook nog herinneren en heeft één en ander als volgt opgevat: Defensie heeft aangegeven dat in lijn met het SSU zou worden gehandeld, dat het SBK van toepassing is en dat er een werkgarantie geldt. De ACOP heeft toen het standpunt ingenomen, indien er geen sprake is van een gedwongen overgang naar een marktpartij maar uitsluitend van eigen keuzes om over te stappen, op dat moment niet de noodzaak in te zien van het maken van een P-paragraaf. De ACOP zag die noodzaak pas op zijn vroegst in fase 3 ontstaan. Spreker heeft dit nog geverifieerd bij zijn vertegenwoordiger en dat beeld is nog steeds hetzelfde. Wel is voor hem onduidelijk wat de actuele stand van zaken is. Partijen zijn inmiddels immers inderdaad wel al drie jaar verder en spreker is benieuwd waar zij nu staan. Als blijkt dat er wel sprake is van een gedwongen overgang dan vindt spreker dat het tijd is dat de sociale partners het gesprek over een P-paragraaf aangaan. Indien van een verplichting evenwel geen sprake is en de medewerkers voldoende kunnen worden gefaciliteerd met werk binnen Defensie - en dan uiteraard wel binnen het vakgebied waar ze in thuishoren en niet bijvoorbeeld de stoep moeten gaan schoonmaken op het plein - dan ziet spreker nog steeds geen noodzaak voor het maken van een P-paragraaf. De situatie is op dit moment echter onduidelijk voor hem. Sprekers conclusie is dat door de ACOP tijdens de vergadering het maken van een P-paragraaf niet als noodzakelijk werd gezien gelet op de door Defensie toen gedane toezeggingen. Wel is spreker het met de heer Kropf eens dat daarna een aantal zaken gewisseld die hij vreemd vond maar uiteindelijk blijft de ACOP bij haar conclusie dat de toezegging door Defensie is gedaan.

De heer Van Hulsen merkt aangaande het tijdsverloop op dat wat in het verleden gezegd is nu eenmaal gezegd is, echter ook spreker kent niet de huidige stand van zaken en kan daardoor niet inschatten of de noodzaak om een P-paragraaf te maken er inmiddels wel is dan wel gaat ontstaan. Dat vindt hij overigens niet een punt dat in het SOD

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

moet worden besproken maar in de WG AP waar de initiële discussie immers ook is gevoerd. De heer Kropf benoemt dat er sprake is van een fundamenteel verschil van mening tussen hem en zijn collega. Er wordt namelijk geen P-paragraaf gemaakt voor degenen die over *moeten* gaan maar voor degenen die het werk willen volgen. Daarin schuilt de crux van het probleem. Er wordt namelijk op een hele makkelijke manier extern werk weggezet. Dat er nu mensen kunnen voorsorteren dat wordt in scope op 'we gaan u begeleiden van een schaal 5 naar een schaal 11 omdat u wel maatwerkopleiding heeft gevolgd et cetera' en dat is allemaal prachtig maar daar is aldus spreker het SSU niet voor bedoeld. Waar het volgens hem om gaat is dat partijen afspraken hebben. Hij is wel breder betrokken bij dit dossier - en dat is geen kritiek maar slechts een constatering - en wat inmiddels is afgesproken is (en wellicht is dat waarop de voorzitter doelde toen hij over de constructieve houding sprak) is dat de effecten van een negatieve code pas in een reorganisatieplan effectueren na fase 3. Men bevindt zich thans in fase 2A en dat gaat best hard maar het blijkt dat er daardoor voor veel medewerkers onvoldoende duidelijkheid bestaat. Ze weten niet of ze in scope zijn en als mensen over willen gaan zullen ze soms geheel ander werk moeten gaan doen. Gebleken is dat degenen die in scope zijn anders worden benaderd dan degenen die out scope zijn dan is dat in elk geval niet in lijn met het SSU. De voorzitter informeert wat de heer Kropf bedoelt met beide begrippen. De heer Kropf antwoordt dat dat een goede vraag is en precies raakt waar het over gaat. Initieel is gezegd dat voor iedereen van JIVC maatwerk wordt geleverd en dat vond de CCOOP al vreemd omdat daarmee de indruk wordt gewekt dat er oneindige opleidingsbudgetten beschikbaar zouden zijn die er niet waren voor ander defensiepersoneel dat in de toekomst scholing zou willen. Uiteindelijk is er sprake van een verschil tussen degenen die in scope zijn en dat zijn degenen die wel werk blijven doen en wat de rode draad in het verhaal is, is dat Defensie de medewerkers wil behouden tot aan het einde van het traject om daarna afscheid van hen te nemen die niet kunnen worden begeleid of geplaatst. Spreker noemt dit een zeer vreemde situatie: als thans wordt geconstateerd dat DMO bijvoorbeeld stelt dat wel is afgesproken voor een medewerker dat deze code 4 krijgt en de eventuele neveneffecten daarvan pas worden gerealiseerd na fase 3 betekent dit dat DMO vindt dat deze medewerker ook geen voorkeurspositie als zachte herplaatser heeft. Dit is natuurlijk helemaal niet wat er is afgesproken en volgens de heer Kropf wordt er op alle mogelijke manieren geschoven met regels. Vandaar dat de toezegging dat als partijen in de toekomst nog steeds de afspraken kunnen maken in lijn met het SSU - er zijn wel eens voorbeelden genoemd van DVOW waar ervaren Scania-monteurs moesten blijven omdat ze dan planner konden worden waar veel behoefte aan was terwijl de medewerker liever zijn werk had gevolgd. Dat is de basis van het SSU en daarom moeten daarover afspraken worden gemaakt maar dat gebeurt dus niet. Dit betekent dat er op dit moment medewerkers zijn - er is meerdere malen aangegeven dat er los van het natuurlijk verloop en kwalitatieve mismatch in de toekomst meer mensen in dienst zijn dan dat er aan werk is binnen de IT - dan moet daar gewoon duidelijkheid voor komen. Deze medewerkers moeten weten hoe zij zich moeten kwalificeren in het voortraject als zij hun werk over vijf jaar niet meer zouden kunnen doen bij Defensie en ook wat de voorwaarden dan zijn om over te gaan naar een ander bedrijf. Dit is nu niet helder en daar draait het spreker om. Als hij aangeeft zo snel als mogelijk afspraken te willen maken in de WG AP dan doelt spreker niet erop dat hij met Defensie wil afspreken om dat meteen in de eerstvolgende vergadering te doen want dat is wellicht niet haalbaar maar er gebeurt op dit moment niets. Er is een P-paragraaf aangeboden vanuit DMO met alles wat er moest gebeuren en vervolgens is die teruggetrokken met de mededeling dat er een nieuwe P-paragraaf zal worden voorgelegd. Spreker ziet dat als een blanco check. Als men de voorzitter van de WG AP dan hoort zeggen 'dat is niet door mij gezegd maar door de heer Kolkman' dan wordt het erg lastig om later vast te stellen wat er nu wel en niet is toegezegd. De CCOOP wil van de voorzitter gewoon de toezegging dat met de betreffende medewerkers in de toekomst afspraken in lijn met het SSU worden gemaakt en dat zodra dat redelijkerwijs mogelijk is in de WG AP zal worden gesproken over een P-paragraaf. De voorzitter antwoordt dat hij deze toezegging doet.

De heer Kropf stelt nog een tweede - principiële - punt aan de orde. Hij heeft aangegeven dat de voorzitter WG AP op twee manieren afstand heeft genomen van de uitspraken en hij weet niet beter dan dat de mores en sores van het overleg inhoudt dat alles wat wordt gezegd namens de voorzitter is waarbij deze altijd het recht heeft om hangende de vergadering daarvan afstand te nemen. Het kan echter niet zo zijn dat er later wordt gezegd 'dat is niet namens mij gezegd, dat was de heer Kolkman' of 'ik knik wel vaker instemmend in een vergadering maar dat betekent nog niet dat ik het ermee eens ben.' Spreker vindt oprecht dat de centrales erop moeten kunnen vertrouwen dat als een voorzitter iets hoort dat niet namens hem wordt gezegd deze dan ingrijpt. De centrales moeten er als sociale partner op kunnen vertrouwen dat alles wat aan de zijde van Defensie wordt gezegd namens de voorzitter is. De voorzitter antwoordt het niet te willen hebben over het knikken van voorzitters. Hij ziet ook wel eens voorzitters krachtig schudden met het hoofd en dan kan hij ook niet altijd non-verbale communicatie eruit halen. Wel wil hij duidelijk

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

maken dat wat er in deze vergadering wordt gezegd uit zijn naam is en als spreker het nodig vindt om daar ter plekke op in te grijpen dan doet. Komt hij later tot de conclusie dat hij daar op of van terug moet komen zal hij dat ook doen. In dat geval zal hij aangeven dat dat weliswaar namens hem is gezegd maar dat hij er nog even over heeft nagedacht en dat hij er toch anders instaat. Dan resteert hooguit de discussie hoe het komt dat hij binnen een uur van mening verandert maar dat ziet spreker dan als een volgend punt. Voortschrijdend inzicht vindt de heer Kropf natuurlijk altijd goed maar hij wil wel dat de voorzitter hetzelfde toezegt voor de andere tafels waarvoor hij een mandaat heeft gegeven. Nu ging het over de WG AP en spreker is het op zich met de voorzitter eens over het 'even knikken' maar in het gegeven geval was dit zo cruciaal dat het letterlijk is opgenomen in het verslag. Hij citeert 'De voorzitter repliceert wel vaker te knikken maar dat dit niet automatisch betekent dat deze instemt met wat er is gezegd.' Dat vindt spreker principieel anders dan desnoods na een uur zeggen 'ik heb er nog even over nagedacht en ik neem mijn woorden terug' want die ruimte krijgt de voorzitter altijd. De voorzitter wil nu niet teveel opgaan in semantische discussies over wat er is gezegd in de WG AP want daar was hij niet bij en verder vindt hij het lastig om knikken of schudden te verbieden. Wel vindt spreker dat de sociale partners ervan op aan moeten kunnen dat wat een voorzitter zegt of in elk geval duidelijk aangeeft moet kunnen gelden totdat er op wordt teruggekomen. De heer Kropf informeert of de voorzitter in dezelfde vergadering bedoelt. De voorzitter antwoordt dat het ook denkbaar is dat een voorzitter in een volgende vergadering op een punt terug kan komen als deze daarbij aangeeft in het verslag nog eens goed te hebben teruggelezen wat hij heeft gezegd en er na er nog eens goed over te hebben nagedacht er inmiddels iets anders van vindt. De heer Schilperoort wil niet al te diep ingaan op deze discussie maar heeft er wel beeld bij want hij heeft in de bewuste WG AP-vergadering van 20-12-2020 herhaald dat hij wel genoeg had aan wat is gewisseld. Dat is toen niet weersproken maar spreker is het wel met de heer Kropf eens dat als dan in een latere vergadering door de voorzitter wordt gezegd 'ik heb wel geknikt maar dat was niet namens mij' dit geen prettig gevoel geeft. Met de heer Kropf is spreker van mening dat indien een voorzitter het ergens niet mee eens is hij dat meteen moet melden. Het kan niet zo zijn dat later wordt gezegd 'ik heb wel geknikt maar dat wil niet zeggen dat ik het ermee eens ben.' Dan had deze voorzitter er gewoon op terug moeten komen. De voorzitter zegt deze uitleg te begrijpen.

De heer Van Hulsen vindt het niet zo relevant waarom iemand knikt of nee schudt want dat leest spreker later wel in het verslag terug. Dat hoeft geen instemming of niet-instemming te zijn van hetgeen er op dat moment aan de orde was. Dit punt wil spreker nu parkeren en hij wil het hebben over dat wat er in de vergadering wordt gezegd. Hij snapt dat als iemand spreekt men vertrekt vanuit het principe dat dit namens de voorzitter is. Spreker heeft er ook geen moeite mee dat de voorzitter dit mag corrigeren tenzij dit gebeurt in de volgende vergadering. Op dat moment wordt er namelijk een grens overschreden. De voorzitter zegt goed te begrijpen wat de heer Van Hulsen bedoelt, tegelijkertijd wil hij zich niet al teveel de mond laten snoeren. Het is denkbaar dat de voorzitter later tot de conclusie komt een fout te hebben gemaakt en dan moet deze kunnen zeggen zich te hebben gerealiseerd een fout te hebben gemaakt. Wat spreker betreft is er dan sprake van een andere situatie. De heer Schilperoort vindt dat dat niet kan als partijen ergens overeenstemming over hebben bereikt; de voorzitter is het daarmee wel eens en zegt dat overeenstemming niet met terugwerkende kracht kan worden herroepen.

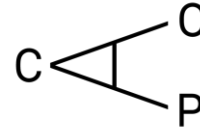
De bespreking van agendapunt 5 wordt afgesloten en de vergadering wordt op verzoek van de voorzitter geschorst zodat deze contact kan opnemen met de CDS over de casus bij DBBO zoals benoemd bij de bespreking van het verslag van 6 en 12 december 2022.

* SCHORSING OP VERZOEK VOORZITTER 15.34 - 15.57 UUR *

De voorzitter geeft aan contact met de CDS te hebben gehad en geeft het woord aan de heer Suwout aangezien deze tijdens het overleg de aantekeningen heeft gemaakt. De heer Suwout geeft aan dat het voorstel van Defensie is om het volgende af te spreken. De C-DOSCO krijgt de opdracht om ervoor te zorgen dat, te rekenen binnen zes weken na dagtekening van dit SOD, een rooster ligt dat:

- voldoet aan de eisen van het BARD;
- is afgestemd met de MC;
- met inachtneming van de voorgeschreven termijnen is bekend gesteld aan het personeel.

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

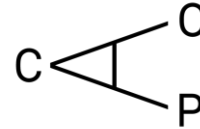
Dit is de formule die Defensie wil gaan hanteren. Dit komt er effectief op neer dat er twee weken tijd is om een rooster te maken en dat dit 28 dagen voordat het ingaat bekend moet worden gesteld. Dit lijkt Defensie de ideale combinatie van haalbaarheid en daadkracht.

De heer Van Hulsen geeft aan hiermee akkoord te kunnen gaan, hij zou dit besluit in elk geval cc. aan de C-DBBO sturen omdat dat het proces zal versnellen. De heer Kropf zegt een tegenstrijdigheid in het voorstel te horen. Het gaat eerst over 'zes weken na dagtekening van dit SOD er rooster ligt dat voldoet aan et cetera' en met termijnen en in de toelichting daarop is gezegd dat dit betekent dat er over twee weken een rooster is. Spreker informeert of hiermee wordt bedoeld dat er over zes weken wordt voldaan aan alle termijnen en aan alle invulling en of het rooster dan daadwerkelijk ingaat. Dit bleek namelijk niet uit de opsomming maar wel uit de toelichting. Hij informeert of wordt bedoeld dat er over twee weken een rooster ligt waarover overeenstemming bestaat met de medezeggenschap en dat vier weken nadien – oftewel zes weken na heden – in werking zal treden. De voorzitter bevestigt dat dit de strekking van het voorstel is. De heer Kropf vindt het op zich een prachtverhaal maar hij vraagt zich wel af wat nu de reden is dat de voorzitter denkt dat er deze keer wel uitvoering zal worden gegeven aan de opdracht. In de vorige vergadering is immers nagenoeg dezelfde opdracht door hem gegeven nadat hij contact had gehad met de C-DOSCO, waarbij de voorzitter had uitgelegd wat er is het SOD was afgesproken te weten dat er in de tweede of derde week van januari een concreet en uitgewerkt plan zou liggen omdat partijen behoefte hadden aan een zekere mate van concreetheid; dit zou dan worden geagendeerd voor vandaag. Nu hoort spreker de voorzitter opnieuw zeggen dat hij aan iemand een opdracht geeft en de heer Kropf vindt het een beetje lastig worden dat er steeds aan onwilligen een opdracht wordt gegeven. Hij vraagt zich af wat de garantie van de voorzitter is dat de opdracht nu wel zou worden uitgevoerd. Inmiddels heeft hij wat de voorzitter nu zegt ook al van zeer veel van diens voorgangers gehoord: de HDP geeft opdrachten maar ze worden gewoon niet uitgevoerd. De voorzitter zegt te begrijpen wat de heer Kropf schetst. De heer Kropf wijst erop dat de voorzitter namens de minister het SOD voorzit hetgeen betekent dat hij militair gezien boven de werknemers van Defensie staat. Hetgeen geschiedt klinkt derhalve als het weigeren van een militaire opdracht. Spreker wijst erop dat de voorzitter hier zit als hoogste vertegenwoordiger van Defensie voor alle aangelegenheden aangaande het personeelsbeleid zoals bedoeld binnen het organisatiebesluit en dat hij spreekt namens de minister. Spreker vraagt zich af of de boodschap nu is dat opdrachten van de minister niet worden uitgevoerd door generaals. Dan neemt spreker aan dat de voorzitter daar ook consequenties aan zal verbinden. Anders wordt het erg lastig aangezien bijvoorbeeld militaire medewerkers van de KMar die per ongeluk een snoepreep meenemen uit de automaat van de koninklijke stallen worden voorgedragen voor ontslag. Maar nu lijkt het er op dat aan medewerkers die kennelijk langdurig en stelselmatig bepaalde opdrachten weigeren deze opdracht nogmaals wordt gegeven. De voorzitter antwoordt het verstandig te vinden om niet vooruit te lopen op wat misschien wel of niet zal gebeuren. Spreker heeft gezegd wat hij heeft gezegd en aan de centrales gevraagd wat zij daarvan vinden. De heer Kropf heeft vervolgens aangegeven wat hij ervan vindt en erop gewezen dat de opdracht niet is opgevolgd en geïnformeerd wat het risico nu is als iemand dat misschien alsnog niet zou doen.

De heer Schilperoort denkt dat het wel goed is om nu zo te handelen als is voorgesteld door Defensie. Natuurlijk ervaart spreker hetzelfde ongemak als de heer Kropf. Er is echter wel een verschil: de vorige keer was er met name sprake van een goed gesprek met de C-DOSCO maar nu gaat het over een militaire opdracht die is gegeven en dat weegt natuurlijk veel zwaarder. Spreker geeft als optie voor het geval dat het toch nog fout zou gaan mee dat de voorzitter in dat geval dan zelf aan iemand de opdracht geeft om een rooster te maken en daarbij aangeeft dat het vanaf de door hem te noemen datum gewoon gaat draaien. Spreker benadrukt dat het nog steeds gaat om het beëindigen van het overtreden van regels die partijen met elkaar hebben afgesproken. De voorzitter antwoordt ook nog met de CDS te zullen afspreken wie het rooster zal gaan maken. Verder is het door de heer Schilperoort aangeboden alternatief duidelijk. De heer Van Hulsen merkt aangaande de periode van zes weken op dat de volgende SOD-vergadering pas plaatsvindt na het verstrijken daarvan. Er wordt afgesproken om het onderwerp voor de volgende SOD-vergadering te agenderen.

De heer Van Woensel memoreert aan de voorzitter in de vorige vergadering te hebben aangegeven dat er wat hem betreft sprake is van twee soorten vertrouwen richting voorzitter, namelijk enerzijds het vertrouwen in hem als functionaris en anderzijds als persoon. Hij heeft toen gezegd dat het vertrouwen in de functionaris - in meerdere hoedanigheden - al vaker een deuk heeft opgelopen maar dat hij de voorzitter wel zijn vertrouwen als persoon wilde geven. Helaas zijn de zaken niet helemaal gelopen zoals partijen wilden en dat is jammer maar het is ook pas de

Georganiseerd overleg Sector Overleg Defensie (SOD)

tweede vergadering waaraan de voorzitter deelneemt, redenen waarom spreker hem de ruimte gunt om een aantal zaken die ook vandaag weer niet goed zijn gegaan op te pakken en daar alsnog verbetering voor te realiseren. Spreker denkt dat als het nu onder het mandaat van de minister met daarbij de militair-politieke gevechtskracht van de CDS niet mogelijk is om het werkrooster van deze eenheid aan te passen aan de regelgeving met instemming van de medezeggenschap er echt sprake is van een probleem in de organisatie. Daarom heeft hij er vertrouwen in dat het goed gaat komen.

De heer Kropf is het eens met wat de heer Van Hulsen zei: het is ook niet eenvoudig om binnen het huidige tijdframe en gespannen situatie de rol als voorzitter te pakken. Spreker sluit zich daar volledig bij aan; functioneel en mens zijn twee verschillende zaken dus hij wil de voorzitter zeker de ruimte gunnen om aan te tonen dat hij de juiste stappen kan zetten, daar wil hij hem ook graag bij helpen. Wel wijst spreker er nog op dat hij heeft horen zeggen dat er over twee weken een rooster zal zijn dat vier weken later ingaat en hij verzoekt om ervoor te zorgen dat de centrales dat rooster ook na die twee weken krijgen. Dan is er in elk geval over twee weken duidelijkheid. Als de voorzitter dit kan toezeggen dan kan de heer Kropf instemmen met het voorstel van Defensie. De voorzitter antwoordt dat hij de informatie die hij beschikbaar heeft zal delen met de centrales en zegt daarmee toe wat is gevraagd.

Agendapunt 6. COVID Thuisquarantaine/voortgang COVID-actiepunten (SOD/22.0601)

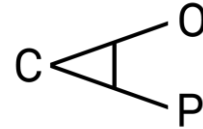
Dit agendapunt is niet besproken en wordt opnieuw geagendeerd.

Agendapunt 7. Jeugdlonen burgers (AP/22.0658.1 + 1 bijlage en AP/22.0728)

Dit agendapunt is van de agenda afgehaald en terugverwezen naar de WG AP.

Agendapunt 8. Afspraken werving en vulling Combat Support Ship (CSS) Zr Ms. Den Helder (SOD/22.0748, SOD/22.0781, REO/23.0006 + 2 bijlagen, SOD/23.0007 en REO/23.0014 + 1 bijlage)

De voorzitter geeft aan dat hij op een onconventionele wijze met de centrales over dit onderwerp wil praten. Hij realiseert zich daarbij dat hij hen misschien wil verleiden tot uitspraken die zij niet willen doen, dat zou hij niet willen en dat moeten de centrales dan ook niet doen. Als hij door zijn wimpers naar deze hele discussie kijkt dan ziet spreker dat de organisatie in feite een defensiebrede pilot wil uitvoeren en waar de centrales zeer hard aan hebben meegewerkt; de voorzitter is hen zeer dankbaar hiervoor. Desondanks is er uiteindelijk onderling wrevel, ruis en mist ontstaan en zijn partijen op een punt beland waar zij elkaar niet meer verstaan of niet meer naar elkaar luisteren. Dat zijn twee verschillende zaken. Het is spreker bekend dat er bij de centrales mensen zijn die inmiddels zelfs 'klaar zijn' met deze discussie en dit niet meer willen. Toch wil hij voorstellen dat de centrales met het CZSK om tafel gaan zitten en er open, duidelijk en zo nodig hard over te spreken maar om het gesprek in elk geval nog niet te beëindigen. De heer Kropf antwoordt niet met het CZSK in gesprek te gaan omdat hij met de voorzitter in gesprek is aangezien het een defensie-pilot betreft. Spreker wijst erop dat de formele vergadertijd van vandaag inmiddels al is overschreden en geeft aan dat het geen onderwerp is dat nu even in vijf minuten kan worden afgerond. Zelf heeft hij al de nodige tijd nodig om zijn ongenoegen te kunnen uitspreken en wil daarom nu niet de discussie gaan voeren. Hij wil dus best in gesprek maar dan wel met de voorzitter. Dat er daarbij toevallig iemand van het CZSK wordt uitgenodigd om af en toe antwoorden te geven, daarover zijn net afspraken gemaakt. Er moet aan dit onderwerp serieus aandacht worden besteed omdat er absoluut hele duidelijke afspraken moeten worden gemaakt. De voorzitter zegt dit te begrijpen en informeert of dit buiten een SOD-setting zou kunnen gebeuren. De heer Kropf antwoordt bereid te zijn om eerst informeel in gesprek te gaan mits afspraken daarna wel formeel worden bekrachtigd. Daar is de voorzitter het geheel mee eens dus dit wordt zo afgesproken. De heer Schuitema gaat ook akkoord. Wel is dit wat hem betreft, gelet op alles wat er zich heeft afgespeeld, een laatste kans. Ook de heer Van Hulsen gaat akkoord maar voegt daar wel aan toe ook zijn bedenkingen te hebben bij de gevolgde gang van zaken. De heer Van Woensel merkt op dat praten altijd een optie is en ook noodzakelijk is om tot een oplossing te komen. Hij wijst erop dat pilots er zijn om veranderingen te realiseren. Wel wijst de praktijk te vaak uit dat het meteen starten met een volledige blauwdruk en deze in één keer proberen in te voeren te complex is. Soms moet men het gewoon maar proberen en werken volgens het principe 'learning by doing.' Er is nu bij CSS als één van de eerste pilots voor gekozen om eerst een aantal zaken te aanzien van contract- en aanstellingsvormen vorm te geven. Dan is er niet alleen de verantwoordelijkheid om deze pilot inhoudelijk tot een goed einde te brengen en de daarbij gemaakte afspraken te respecteren maar er is ook een effect dat alle andere pilots die hierna komen kan raken als

men iet goed met elkaar omgaat. Spreker hoopt dat het CZSK zich van dit uitstralings-effect bewust is aangezien dit alle toekomstige pilots kan raken.

Agendapunt 9. Uitvoeringsbeleid vaststellen nDER-ontslagdatum bij potentieel veranderende AOW-leeftijd (PA/22.0805 + 1 bijlage)

Dit agendapunt is niet behandeld en wordt voor een volgende vergadering geagendeerd.

Agendapunt 10. Bespreken geactualiseerde actiepuntenlijst SOD 6 december 2022

De actiepuntenlijst is niet behandeld en wordt in de volgende vergadering besproken.

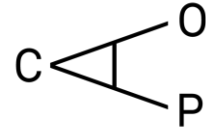
Agendapunt 11. Rondvraag en sluiting

De heer Van Hulsen zegt nog een antwoord te hebben aangaande het oude agendapunt 9 (uitvoeringsbeleid vaststellen nDer). De voorzitter zou dit in beraad nemen en spreker gaat ervan uit dat dat tot iets geleid heeft. De voorzitter wijst er op dat partijen hier vandaag niet meer aan toe zijn gekomen en zegt toe een schrijven hierover aan de centrales toe te zenden. Dit punt is naar aanleiding van een brief van mevrouw Pijpstra van 6-12-2022 aan de WG AP aan de orde gekomen. Volgens de heer Schilperoort ligt dit in de WG AP en de heer Kropf wijst erop dat daarvan nog geen verslag voorhanden is. De voorzitter concludeert dat dit punt dan inderdaad in de WG AP moet liggen.

De heer Van Woensel stelt het nadienen van reservisten aan de orde. In het AV-akkoord is volgens hem een afspraak opgenomen over de mogelijkheid om een jaar extra te kunnen nadienen. Spreker wil van de voorzitter vernemen in hoeverre deze dit ook van toepassing wil verklaren op reservisten. De CMHF is er in elk geval een voorstander van aangezien dit punt speelt bij zeer veel reservisten. De voorzitter antwoordt dit punt mee te nemen en de vraag te zullen beantwoorden. Daarnaast merkt de heer Van Woensel in algemene zin het volgende op. Er is vandaag zes uur lang uitgebreid overleg gevoerd in het belangrijkste gremium dat er is voor de sociale partners. Spreker loopt regelmatig rond in de organisatie en merkt dan dat zij piept en kraakt in alle geledingen en dat er allerlei zaken fout gaan. Hij vraagt zich oprecht af - en dat bedoelt spreker niet ten nadele van de zaken die voor deze vergadering waren geagendeerd - of de zaken die vandaag aan de orde zijn geweest nou echt de problemen zijn die aan deze tafel moeten worden behandeld en waarover overeenstemming moet worden bereikt om de organisatie op orde te krijgen. Wat de heer Van Woensel betreft is er sprake van een enorme delta tussen wat in het SOD wordt besproken en dat wat partijen zouden moeten bespreken. Daarom hoopt hij dat zij er binnenkort de tijd voor nemen om daar eens met elkaar over van gedachten te wisselen. De voorzitter zegt dit appel heel goed te begrijpen en is van mening dat partijen dat zeker moeten gaan doen.

De heer Schilperoort spreekt zijn verbazing uit over een nota van de CDS van 23-12-2022 die hij heeft ontvangen vanuit zijn achterban. De CDS heeft daarin P-mandaten toegekend aan OPCO-commandanten. Het lastige is in de eerste plaats dat partijen nog een aantal afspraken moeten maken over met name de aanstelling van militairen beneden de rang van tweede luitenant. Dat is nog niet helemaal rond, zeker niet voor het komende jaar, en er moet nog iets definitiefs hierover worden afgesproken. Verder wijst spreker er op dat op 22-9-2022 partijen uitbereid hebben gesproken over het mandateren van P-bevoegdheden door de C-CLSK. Ook dat gebeurde namelijk zonder dat overleg is gevoerd met de centrales en partijen hebben toen gezamenlijk - met de voorzitter die in de WG AP zat - vastgesteld dat vooraf overleg met de centrales noodzakelijk is. En dat geldt niet alleen voor de C-CLSK maar ook voor de CDS als die ook van mening is dat hij dit soort zaken moet doen. Spreker vindt het ook vreemd dat dit door de CDS zou moeten worden geregeld want spreker gaat ervan uit dat het mandateren van P-bevoegdheden is belegd bij de HDP. De bevoegdheden zijn in feite allemaal belegd bij de minister en die kan hiervoor een ondermandaat verlenen. De voorzitter zegt toe hierop terug te zullen komen waarop de heer Schilperoort verzoekt om hiermee niet te wachten tot het volgende SOD. Hij zou het in elk geval op prijs stellen als ervoor wordt gezorgd dat in deze een pas op de plaats wordt gemaakt om te voorkomen dat alles al is ingeregeld voordat partijen er überhaupt over hebben kunnen praten. De voorzitter zegt toe zo snel mogelijk met een reactie te zullen komen. Het laatste punt van de heer Schilperoort had hij al aangekondigd voor het geval dat partijen niet aan de behandeling van de actiepuntenlijst zouden toekomen. Hij wil van de voorzitter vernemen welke maatregelen deze getroffen had - en dan refereert spreker aan vragen die hij aan de staatssecretaris heeft gesteld - om capaciteit toe te voegen aan de uitvoering in het kader van het feit dat er een nieuwe cao met daarin vele nieuwe werkzaamheden is afgesloten. De centrales hebben toen van advies gediend maar spreker heeft er geen beeld bij of hier iets mee is gebeurd. Hij wijst er in dit verband op dat in het overleg wel telkens wordt gesteld dat er onvoldoende capaciteit is en dat zaken in

**Georganiseerd overleg
Sector Overleg Defensie (SOD)**

plaats van drie nu zes tot negen maanden gaan duren. De voorzitter weet niet of het antwoord dat mevrouw Van Drongelen hier volgens hem op heeft nu nog in redelijk korte vorm kan worden gegeven en stelt voor om het dit schriftelijk te doen. Dat vindt de heer Schilperoort prima want dan kunnen partijen daar de volgende keer verder over spreken. Er wordt afgesproken dat de brief zo snel mogelijk naar de centrales wordt gestuurd.

De heer Kropf wijst er op dat de vergadering inmiddels 23 minuten is uitgelopen en verzoekt de voorzitter om in de toekomst beter de regie te pakken over de vergadertijden. En hij is het eens met de heer Van Woensel toen deze er op wees dat partijen vandaag zes uur hebben vergaderd, dit is uitgebreid besproken en spreker heeft een ander beeld bij de vraag wat belangrijke punten zijn aangezien partijen dat hebben bepaald bij de vaststelling van de agenda. Spreker vindt het prima als tijdig wordt bezien of het mogelijk is om het volgende SOD ook op te rekken gelet op de grote hoeveelheid zaken die er ligt. Als echter wordt afgesproken dat er tot 16.00 uur wordt vergaderd en dit bij aanvang van de vergadering nogmaals wordt bevestigd stelt spreker het op prijs als men zich daar dan ook aan houdt. Verder heeft spreker vandaag zijn mening kenbaar gemaakt over het vaststellen van het verslag en het daaraan koppelen van het behandelen van de actiepuntenlijst. Hij verzoekt dringend om de actiepuntenlijst de volgende keer weer te agenderen onder het punt waar zij thuishoort. Dat is aan het begin van de vergadering, na het vaststellen van het verslag. Verder zou het enorm helpen als een aantal zaken per brief wordt beantwoord. Daarvan heeft spreker vandaag een goed voorbeeld gezien: er is afgesproken om een antwoord op een actiepoint van te voren schriftelijk aan te bieden aan de centrales en als er dan geen vragen komen kan het als afgedaan worden beschouwd.

De voorzitter sluit de vergadering om 16.25 uur.